CALVINIST CONTACT

DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY

"BE YE THEREFORE FOLLOWERS OF GOD, AS DEAR CHILDREN." Eph. 5 : 1

AUGUST 19th 1960 - No. 457 - 10 PAGES • P.O. BOX 312, ST. B. HAMILTON, ONT.

16th year of publication
Authorized as Second Class Mail, Post Office Department, Ottawa, Ontario.

Een Stille Verjaardag

Waarschijnlijk zijn er niet vele lezers van ons blad, die weten dat wij een paar dagen geleden onze verjaardag hebben gevierd. Dat woord "gevierd" moet dan maar niet al te letterlijk worden genomen want eerlijk gezegd zijn wij er zelf ook stilzwijgend aan voorbij gegaan. Wij hebben op onze verjaardag dan ook geen cadeaux gehad, niet eens "birthday cards". Maar dat alles neemt niet weg, dat in het begin van deze maand Calvinist-Contact 15 jaar oud is geworden. Dat is dan gerekend vanaf het allereerste begin, namelijk dat in 1945 Rev. Paul De Koekkoek, die toen in Edmonton, Alberta werkte op heel bescheiden wijze een blaadje uitgaf onder de naam "Canadian Calvinist". Er zullen stellig abonnees zijn, die zich dit herinneren.

In dat betrekkelijk korte leven van 15 jaar is er wel heel wat gebeurd. We kunnen bewondering hebben voor degenen, die in het begin de leiding van de krant hadden voor hun doorzettingsvermogen. Want dat hun weg niet over rozen ging, is buiten twijfel. Zelfs het huwelijk van de Canadian Calvinist met "Contact", het in 1949 in Ontario in leven geroepen immigrantenblaadje, bracht niet het resultaat, dat ervan verwacht werd.

Niettemin, "Calvinist-Contact" heeft het overleefd en het moet tot grote dank stemmen, dat het blad zich in een groeiende belangstelling en lezerskring verheugt.

Een blad is een eigenaardig ding. Men mag zich erover verwonderen, dat week na week alle pagina's vol staan, maar tegelijkertijd is vrijwel niets en niemand zoveel aan kritiek onderhevig als een krant. Op deze regel vormt "Calvinist-Contact" geen uitzondering. Staat er in een of enkele nummers geen of nagenoeg geen Engels, dan krijgen wij brieven, waarin ons wordt geadviseerd toch vooral meer de landstaal te gaan gebruiken. Drukken wij Engelse artikelen af, dan kunnen wij er vrijwel zeker van zijn, dat brieven zullen komen, waarin ons wordt gevraagd toch vooral niet teveel Engels te geven. Soms is de stijl vriendelijk, soms gaat ze vergezeld van het dreigement, dat indien aan het verlangen niet wordt tegemoet gekomen, opzegging van het abonnement zal volgen.

Wij herinneren ons de geestige karakteristiek, die wijlen Prof. Mr. P. A. Diepenhorst van een krant gaf ter gelegenheid van het 50-jarig bestaan van "De Standaard" De waarde van een krant, aldus Prof. Diepenhorst, was het best af te leiden uit twee gezegden, die in populariteit niet voor elkaar onder doen. Als men zijn bewering kracht wil bijzetten, dan zegt men: "Maar het stond in de krant!" Doch als men aan een bewering alle kracht wil ontnemen, zegt men: "Hij liegt alsof het gedrukt staat."

Inmiddels is dit "jubileum" van Calvinist-Contact weer achter de rug en zijn wij reeds op weg naar het vierde lustrum. Zowel de redactie als de administratie zijn dankbaar voor de waardering, die zovele malen van de zijden van onze lezers is gebleken. Natuurlijk, behalve waardering krijgen wij er ook wel eens van langs, zowel redactioneel als administratief. Maar dat is niet erg. Als je 15 jaar bent, ben je nog een kind, en een kind heeft de corrective roede wel eens nodig.

Maar wat ons het meest dankbaar stemt is, dat er een onzichtbare band bestaat tussen abonnees en krant. De band bestaat maar niet op grond van een zakelijke verhouding tussen de klant en de uitgever, maar die heeft een ideeel karakter. Het doet ons goed, als lezers schrijven over "ons" blad. Maar dat legt tegelijkertijd ook verplichtingen op. Men verwacht van Calvinist-Contact voorlichting en leiding. In het grote proces van orientatie en integratie is deze taak verre van eenvoudig en daardoor onderhevig aan critiek. Maar wij gaan samen verder, abonnees en blad, in de wetenschap dat ook dit een deel mag zijn van het grote Koninkrijk.

D. F.

De Engelse koningin-moeder heeft op Clarence House in Londen haar zestigste verjaardag gevierd. Vanzelfsprekend waren de kleinkinderen ook van de partij.
Foto: Een trotse oma kon de de kleine prins Andrew even voor zich alleen hebben in de tuin.

Een groep van negen militairen van het Canadese leger is vertrokken naar de Congo, waar de R.C.A.F. het Leopoldville hotel reeds in gebruik heeft. Voor hun vertrek van Trenton, Ont. werden ze persoonlijk toegesproken door Lt. Gen. S. F. Clark, Chef van de Generale Staf.

HET ZELFBESCHIKKINGRECHT DER VOLKEN

De vorming van een souvereine Kongostaat gaat niet zo gemakkelijk, als vele argeloze lieden zich hadden voorgesteld. Men had gemeend dat men de Belgische overheerser verdreef, zij het dan langs ogenschijnlijk minnelijke weg, men droeg de hoogste macht op aan een naar het scheen door het volk begeerde leider, men vroeg natuurlijk steun aan het overigens zo verfoeide westen en de zaak was gezond. Evenwel ging het anders. Gezag en gezagsuitoefening hangen onverbrekelijk samen. En wie niet in staat is het gezag uit te oefenen, is niet gebaat met een al of niet veroverde titel.

Buitenlands Overzicht
door
Prof. Mr. L. W. G. Scholten

Aangezien Loemoemba niet in staat is gezag uit te oefenen, viel de Kongolese samenleving onmiddellijk uiteen. Afgrijselijke wreedheden geschiedden op tal van plaatsen. De gehele economische verhoudingen werden verbroken. Maar het merkwaardigste was, dat een belangrijk gedeelte van het voormalige Belgische gebied, namelijk Katanga, zich geheel aan het gezag van de heren in Leopoldstad wenste te onttrekken op grond van het recht van zelfbeschikking. Misschien weeet U al, dat onmiddellijk een van de leiders der naar vrijheid dorstende Ambonnezen zich met Tsjoembe, de leider van Katanga, in verbinding stelde. Blijkbaar had deze begrepen, dat de vorming van de souvereine staat Katanga uit de verte overeenkomst vertoonde met hetgeen de Abonnezen zich als toekomst hadden voorgesteld.

Nu ligt de zaak in Katanga toch wel anders als in Ambon. Ambon kon zich beroepen op allerlei bepalingen uit de overeenkomst van Linggadjati, van Renville, van de voorlopige Indonesische staatsregeling. Wie dat alles nog eens heel duidelijk wil nalezen, kan terecht in de Duitse studie van Günther Decker, getiteld Republik Maluku Selatan, waar wel een overtuigend betoog voor de zelfstandigheid van Ambon wordt geleverd.

Op zulke bepalingen kan Katanga zich niet beroepen. In de overeenkomst tussen België en enkele Kongolese leiders is van zelfstandigheid van een onderdeel van het Belgisch gebied nooit gewag gemaakt. Ambon ligt, wat het recht betreft veel sterker dan Katanga.

Maar Katanga heeft andere omstandigheden mee. Het gebied is zeer rijk en heeft zich ontwikkeld onder Belgische leiding tot een streek, die voor de produktie van strategische goederen van het allerhoogste gewicht is. Bovendien is de bevolking nog niet onder de bekoring gekomen van de theorie, dat men om gelukkig te zijn alleen maar vrij behoeft te wezen, ook al is men niet in staat zich zelf te regeren. Bovendien ligt Katanga zeer gunstig voor het contact met andere Afrikaanse landen. Men moet dat op de kaart maar eens nagaan. Tenslotte is er van vijandschap tegen het westen in het algemeen en de Belgen in het bijzonder geen sprake. Men beseft zeer goed, dat het met de bloei van dit gebied gedaan is als de Belgen wegtrekken. En dan is er nog iets. Tachtig jaar geleden werd het enorme gebied van de Kongo ontsloten voor westerse invloed. Van alle zijden wilden Europese mogendheden zich er nestelen. Tenslotte heeft men op een conferentie te Berlijn besloten het gebied als geheel te stellen onder de souvereiniteit van de Koning der Belgen, die het later bij testament aan de Belgische staat heeft vermaakt. Maar natuurlijk is de begeerte der westerse mogendheden gebleven. Frankrijk heeft belangstelling en vooral Engeland. De regering te Londen zwijgt daar echter over in alle talen. Maar Katanga grenst aan Tanganjika, waar Engeland grote belangen heeft. En aan Noord Rhodesië. Kenia ligt in deze streek en men weet, hoeveel het Engeland waard is daar de Mau Mau beweging te bedwingen. In de verte wenkt de Soudan, die jarenlang onder Britse invloed heeft gestaan. Daar volgen twee dingen uit. In de eerste plaats, dat Engeland hier geen Russische invloed wil. In de tweede plaats, dat het de strategische schatten van Katanga niet aan een ander wil afstaan.

Engeland werkt nu vooral met de vroegere Britse bezittingen als Ghana, welks strijdmacht nu nog staat onder een Engelse generaal, ondanks het feit, dat het sinds enkele jaren officieel onafhankelijk is. Het liefst zag men in Londen natuurlijk, dat geheel het Kongogebied via Ghana werd ingeschakeld in het Britse gemenebest, waarvan Engeland bezig is een grote Afrikaanse provincie is op te bouwen.

Daarnaast onderzoekt de Britse diplomatie naarstig in hoever Loemoemba inderdaad in staat is zijn dreigement uit te voeren, als hij zijn zin niet krijgt, namelijk dat hij steun van Rusland zal inroepen. Voorlopig lijkt het er op, dat deze Kongolese leider zich meer kwaad gedaan heeft dan goed door zich op Rusland te beroepen.

En tenslotte speelt de godsdienst ook nog een rol bij de ontwikkeling van het Kongolese drama. Zowel missie als zending voeren een heftige strijd om de ziel van de grotendeels nog heidense bevolking.

Uit dit alles blijkt wel, hoe moeilijk de positie is van de onafhankelijkheidsbeweging in Katanga. Zelfs het beroep op het zelfbeschikkingsrecht maakt de zaak niet gemakkelijker. Immers de toepassing van het zelfbeschikkingsrecht veronderstelt in de eerste plaats, dat er een scherp van anderen onderscheiden volk bestaat. In Katanga is dat zeker niet het geval, omdat het in de gehele Kongo niet het geval is. Er zijn stammen, die als enkele eenheidsfactor hebben, dat zij gezamenlijk onder België hebben gestaan. Voor het overige laten zij geen gelegenheid voorbijgaan om elkaar op Afrikaanse wijze te bestrijden. Zelfs bij de vorming van de eenheden der Kongolese strijdmacht moesten de Belgen er altijd voor zorgen, dat er steeds in elke afdeling voldoende verscheidenheid in stammen was, anders zouden de onderdelen elkaar stellig gaan beoorlogen. Slechts een ijzeren discipline hield de rust er in.

Tsjoembe moet zich dus aan al-

(Vervolg op pag. 2)

Nederlands Emigratie Beleid

De Nederlandse Regeringscommissaris voor de Emigratie Mr. B. W. Haveman heeft bekendgemaakt, dat de Nederlandse Emigratieraad **dit najaar de regering** van advies zal dienen inzake het te voeren emigratiebeleid.

Tijdens een persconferentie na een reis door verschillende "emigratielanden" zei de heer Haveman, dat hij het met het oog op de toekomst in verband met de snelle bevolkingstoename niet raadzaam achtte, de emigratie te verminderen, ondanks het feit dat er thans een tekort aan werkkrachten in Nederland is. De heer Haveman sprak zijn tevredenheid uit over de wijze, waarop de emigratie-overeenkomst met Australië werkt. Er zijn thans 120.000 Nederlanders in Australië gevestigd.

Wat Canada betreft verwachtte Mr. Haveman, dat dit land ruimschoots in staat zou zijn, de 6.000 Nederlanders, die dit jaar geboekt zijn, op te nemen. Gedurende de eerste zes maanden van 1960 zijn 4100 Nederlandse emigranten naar Canada vertrokken. In vergelijking met dezelfde periode in 1959 blijkt, dat de belangstelling voor emigratie naar Canada en de Ver. Staten stijgende is.

A Standard of Having

"We don't have a standard of living. We have a standard of having. We've got the highest standard of having in the world. We aren't a nation any more. We're a mass market."

Archibald Mac Leish

Zelfbeschikkingsrecht

(Vervolg van pag. 1)

le zijden inspannen, om de Verenigde Naties duideljk te maken, dat zijn regering werkelijk de gehele provincic vertegenwoordigt.

Maar daarnaast is het helemaal niet zeker, dat men internationaal bereid is dat zelfbeschikkingsrecht te erkennen. Het is eigenlijk in zijn moderne vorm afkomstig uit de Franse revolutie en had toen een werking naar binnen en een werking naar buiten. Die werking naar binnen wil men wel aanvaarden. Maar de werking naar buiten, dat elke bevolkingsgroep het onvervreemdbaar recht zou hebben zich zelf souverein te verklaren ondervindt vrijwel overal tegenstand. Nederland heeft er zich op beroepen bij de Verlatinghe van graaf Philips in 1581. In de negentiende eeuw heeft België zo zijn onafhankelijkheid verkregen en Griekenland en later is zo het ene Italië ontstaan. Maar toch vreesde men, en werkelijk niet ten onrechte, dat de vredige samenleving der volken wel groot gevaar liep verscheurd te worden, indien elke groep van de bevolking zich al of niet met buitenlandse invloed, tot souvereine staat mocht uitroepen. Eerst als er sprake was van een eigen cultuur, een eigen scherp begrensde samenleving, liefst met eigen taal of godsdienst of territoriaal afgesloten gebied, alles geleid door verantwoordelijke leiders, wilde men dit recht aanvaarden.

Toch wilde Wilson dit recht ten grondslag leggen aan de Volkenbond. Ook werd het vermeld in het Atlantische Charter van 1941, zodat geen verandering van grenzen mocht plaats vinden dan met toestemming van de bevolking. Ook vermeldt het Charter van de Verenigde Naties als een van de doeleinden van zijn bestaan de handhaving van het recht van zelfbeschikking. Maar de aarzeling is gebleven. Toch hoort men er over spreken in Algiers en op Cyprus en niet het minst in de aan Rusland onderworpen landen. Zelfs de Nederlandse regering, die zich op de vergadering van de Verenigde Naties heeeft uitgesproken tegen de algemene toekenning van dit recht, heeft onlangs nog eens uitdrukkelijk verklaard, dat men de Papoea's op Nederlands Nieuw Guinea rijp wil maken voor de gebruikmaking van het zelfbeschikkingsrecht over eigen toekomst.

Dit alles wijst er wel op, hoe ingewikkeld de situatie van Katanga is. Volgens het geldende recht, maar ook volgens de politieke strevingen.

NEDERLANDERS VERLATEN INDONESIE

Volgens officiële rapporten zijn sedert 1945 ongeveer 300.000 personen uit Indonesië naar Nederland gerepatrieerd. Hiervan zijn inmiddels ruim 50.000 als emigranten vertrokken naar de Ver. Staten, terwijl de overige 250.000 voor 95% werk gevonden hebben in Nederland.

Op 3 Augustus kwam opnieuw een boot met 743 gerepatrieerden in Amsterdam aan die op 11 Juli Indonesië verlaten hadden. Hiervan waren 409 voormalige Nederlanders die het Indonesische staatsburgerschap aangenomen hadden, maar daarvan later spijt kregen en om repatriatie verzochten.

De Minister President van Nederland, Prof. J. E. de Quay verwelkomde deze groep en zei dat de Nederlandse regering maatregelen zou nemen om te zorgen, dat zij die nu nog in Indonesië zijn en op een gelegenheid wachten om naar Nederland te gaan, zo spoedig mogelijk aan dit verlangen konden voldoen. Volgens ruwe schattingen zijn er nog ongeveer 14.000 Nenerlanders en voormalige Nederlanders in Indonesië, die op vervoer naar Nederland wachten.

DE OORZAAK

Van Canada's Economische Moeilijkheden

Ten onrechte wordt het Canadese publiek soms voorgehouden dat de invoer uit landen met lagere lonen de belangrijkste oorzaak zou zijn voor de moeilijkheden, waarmede de Canadese industrie momenteel te kampen heeft. Dit merkte de heer John L. Bonus, general manager van de Canadian Association of British Manufacturers and Agencies op tijdens een toespraak tot de Board of Trade in Port Hope, Ontario.

Het overgrote deel van de invoer in Canada komt namelijk uit de Verenigde Staten, het land met de hoogste lonen ter wereld. In 1959 bedroeg Canada's import uit dat land $3.525 miljoen, tegen slechts $ 549 miljoen uit Groot Brittannië, $ 117 miljoen uit West-Duitsland en $ 95 miljoen uit Japan. Dit totaal van $ 761 miljoen uit de zg. lage-lonen-landen kwam overeen met slechts ongeveer 20% van de invoer uit de Verenigde Staten. Het is moeilijk vol te houden, aldus de heer Bonus, dat deze 20% oorzaak is van de ongunstige situatie waarin verschillende Canadese bedrijfstakken verkeren, te minder, wanneer in aanmerking wordt genomen dat tal van de ingevoerde produkten niet door Canada zelf worden vervaardigd. Met name van de zijde van de automobielindustrie en de electrotechnische industrie is de bovenaangehaalde klacht vaak vernomen. In beide takken van industrie is het Amerikaanse belang zeer groot.

Na een analyse van de invoer van electrotechnische produkten in Canada kwam de heer Bonus tot de conclusie dat in slechts 1 van de 47 gevallen Engeland meer naar Canada had geëxporteerd dan de Verenigde Staten. In de overige 46 gevallen was de Amerikaanse export gemiddeld het vijfvoudige van die van Engeland.

De heer Bonus erkende dat Canada's secundaire industrie inderdaad moeilijkheden ondervindt, maar dit was naar zijn mening minder te wijten aan de concurrentie van importartikelen, dan wel aan overcapaciteit en niet-concurrerende prijzen, factoren, waarop de Canadese fabrikanten blijkbaar vaak weinig invloed kunnen uitoefenen.

In de hausse in de jaren direct na de oorlog tot de vroege vijftiger jaren is een stemming van overoptimisme ontstaan, die geleid heeft tot een toeneming van de produktie-capaciteit die niet gerechtvaardigd is gebleken.

Het is echter onjuist, zo zei de heer Bonus, om te trachten de moeilijkheden te overwinnen door hogere tarieven en quota vast te stellen. Hierdoor zou Canada zich nog meer isoleren van de wereldhandel en de Canadese bedrijven zouden steeds minder in staat zijn buiten Canada te concurreren. De heer Bonus raadde de Canadese fabrikanten aan zich intensiever op de export toe te leggen en gebruik te maken van de steeds grotere mogelijkheden die de Britse markt biedt. Het zou nodig zijn de prijsstructuur te herzien, de lonen op een realistisch peil te houden en evenredig aan de mogelijkheden van de economie van Canada zelf en niet aan die van een ander land (lees de Verenigde Staten).

In de afgelopen twee jaar is de belangstelling van de Britse bedrijven voor investeringen in Canada enigszins verflauwd. Het gemiddelde rendement op Canadese investeringen is vaak slechts de helft van dat in Engeland en andere landen, terwijl bovendien de meeste Engelse fabrieken op volle capaciteit werken.

Momenteel bestaat de tendens om zich te associëren met bestaande Canadese bedrijven, in plaats van het vestigen van geheel nieuwe fabrieken. Er zijn thans ruim 1200 Engelse firma's, die zich in Canada hebben gevestigd en de totale investeringen in de verschillende sectoren van de Canadese economie bedragen meer dan $ 3 miljard.

HOLLAND LIFE
INSURANCE SOCIETY LIMITED
HOLLAND LIFE BUILDING
1130 Bay Street, TORONTO 5 - WA 5-4511
General Manager: J. C. TUPKER

GEZIN VOLDOENDE VERZORGD?

SPAREN IN BUDGET OPGENOMEN?

SPREEK HIEROVER EENS — VRIJBLIJVEND — MET EEN ONZER AGENTEN OF KOM EENS PRATEN OP EEN ONZER KANTOREN IN

Toronto - Hamilton - Montreal - Vancouver - Edmonton

AANTREKKELIJK AANBOD

Australië heeft opnieuw een manier gevonden, om emigratie van Nederlanders te bevorderen. Er is een nieuw schema uitgewerkt door de Australische regering, in samenwerking met de Nederlandse Emigratie-instellingen om jonge Nederlanders in de gelegenheid te stellen, een jaar in Australië te wonen en te werken. De Australische regering betaalt de overtocht en de hele onderneming kost de "voluntairs" slechts f 100.— per persoon.

Op 28 Juli zijn onder dit schema 21 jonge Nederlanders van verschillende beroepen naar Australië vertrokken. Eerder in het jaar gingen 9 Nederlandse jonge boeren onder een soortgelijk schema naar Australië.

De "voluntairs" keren na een jaar terug naar Nederland om daar hun ervaringen aan anderen te vertellen; ze kunnen echter ook in Australië blijven en zich er meteen als immigranten vestigen. Wanneer ze na hun terugkeer naar Nederland naar Australië willen emigreren, hebben zij de voorsprong van een jaar praktische ervaring.

OP ZAKENBEZOEK IN RUSLAND

Een particuliere "handelsdelegatie", bestaande uit vijftig vertegenwoordigers van Nederlandse industrieën zal een bezoek brengen aan Rusland van 11 tot 25 September a.s. Het bezoek aan Rusland wordt gebracht op uitnodiging van Russische Staatsorganisatie van Handelscentra als de beantwoording van een soortgelijk bezoek van een Russische handelsdelegatie aan Nederland in Maart van dit jaar. De Nederlandse bezoekers, die grote chemische, textiel-, metaal-, bank- en landbouwbedrijven vertegenwoordigen, worden tijdens dit bezoek geleid door Mr. Hupkes, President-Directeur van "De Schelde" scheepswerf te Vlissingen.

Nu heeft U geen parkeerproblemen meer
wanneer U Uw reis wilt bespreken met
Jan Faber,
vertegenwoordiger voor
LUCAS & KING Ltd., in Hamilton

Om hun passagiers beter te bedienen hebben Lucas & King Ltd. een bijkantoor geopen op de Mainfloor in de winkel van Simpsons-Sears op de "CENTRE" in Hamilton.

Combineer Uw shopping met een bezoek aan JAN FABER, Uw reisagent voor alle scheepvaart- en luchtlijnen, spoorwegen en hotels over de hele wereld.

Bezoek, schrijf of telefoneer JAN FABER bij Lucas & King Ltd., bijkantoor Simpsons-Sears op de "CENTRE" in Hamilton.

Het bijkantoor is dagelijks open van 9.00 v.m. tot 5.30 n.m. en iedere Woensdag- en Vrijdagavond tot 9.00 uur.
Tel. Hamilton LI 5-4741 local 270 of JA 2-9257, van Toronto EM 4-5747 of bel Jan Faber 's avonds thuis in Burlington op NE 4- 2806.

HET BESTE wordt het meest gewaardeerd.
Daarom is er steeds meer vraag naar **VOORTMAN'S**

VOORTMAN'S

Finest in Baking — Burlington, Ont

CALVINIST-CONTACT
DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY
P.O. Box 812, Station B, Hamilton, Ont.
Phone LI 5-4636

Calvinist-Contact is published Friday every week.
Closing date: Saturday before date of issue.

Subscription price: $ 4.00 per year.
Published by Guardian Publishing Co. Ltd., Hamilton, Ont., on behalf of the Calvinist-Contact Publishing Association.

Executive Committee: Rev. Jac. Geuzebroek (President), Rev. A. H. Venema (Secretary), Rev. J. Van Harmelen, H. Tiesma and D. Farenhorst.
In charge of editorial matters: D. Farenhorst.

Associate Editors: Rev. A. De Jager, Rev. J. Gritter, Rev. F. Guillaume, Rev. K. Hart, Dave Valstar, Rev. H. Van Andel, Rev. T. C. Van Kooten.

Department Editors: Rev. J. Ehlers, Rev. D. N. Habermehl, Mrs. T. Van Ameyde, Rita Van Westenbrugge, Mrs. A. Wagenaar.

Contributors: A. Bisschop, C. Bijlenga, Mevr. J. M. De Groot—Vreugdenhil (The Netherlands), Rev. J. De Jong, Rev. A. B. C. Hofland, W. C. Homburg, Rev. N. B. Knoppers, Rev. Dr. R. Kooistra, Rev. H. W. Kroeze, Rev. J. Kuntz, Miss H. C Kruizinga, Rev J. Overduin, Rev A. Persenaire, Dr. L. Praamsma, Wm. R. Rang, Rev. A. W. Schaafsma, Rev. D. J. Scholten, Prof. Mr. L. W. G Scholten (The Netherlands), Rev Dr. P. Schrotenboer, Rev. Dr. G. J. Spijkman, Rev. L Tamminga, J. W. F. Uitvlugt, Rev. A. J. J. Vanden Pol, Mr. J. VanderVliet, Rev. H. A. Venema, Mr. L. Verbeek, Mr. A. Verdun, P.Eng., Rev. J. Vriend, Rev. M. Vrieze, and others.

The National Union

"Of Calvinistic Schools in the United States and Canada"

by J.W.F. Uitvlugt

II.

For 27 years the central office of the National Union was located in the Windy City (pardon me, Chicago). Money, on which to operate the work it could do, was scarce as hen's teeth. I had known for many years that the N.U. existed, but it was not until I started to teach in our first school in Canada, that I began to feel an interest in it. And my first interest was selfish. "What can the N.U. do for our school, for me?"

It began with a lively correspondence with Fakkema. Then his first visit to The Marsh. Then my first trip to the States; to Grand Rapids to study at Calvin, and to Chicago to attend the N.U.'s Annual Convention. There I met Blystra who wrapped his big heart around me and led me into the "inner councils" of the organization. There I had the privilege of getting acquainted with the Veterans of Christian Education. What an inspiration and encouragement for me, who had to hold the Fort alone, here, in Canada! It was like beginning a new life in a new world. For the next ten years I studied at Calvin during the summer, followed, first by attending the meetings of the Michigan Alliance of Christian Schools; then the annual convention of The Union.

Big things happened during these years. The sudden upsurge in the number of new schools and in the total enrolment. By '47 and '48 the "war-babies" began to knock at the school doors all over the nations. A mad rush of building started. European immigrants began to arrive, adding their children to the rolls.

The Union could not cope with the problem, could not offer the help it was expected to give and should be able to give. Even during the year '46 to '47 the total receipts were a mere 41 thousand dollars while disbursements were about 40 thousand dollars. Special offerings taken in the churches amounted to $ 10,000, with "other donations" totalling $ 2,000. On the Christian Home & School magazine there was a "profit" of $ 1,000 (all the contributors giving their services gratis.) Office rent was the huge sum of $ 767 while the staff (2 men and a girl) wallowed in luxuries on a total salaries of nearly $ 6,000. Of course, these are not the "big things" I mentioned.

The big things were the changes. Look at the list of presidents. A. J. Visser served as president from 1920 to 1922. James De Boer served the next 2 years. I do not know very much about these men but I believe they were principals. Next came A. S. De Jong who served for 14 years. When I met this brother in '43, he was serving as Editor-in-Chief of the Chr. Home & School magazine. He was one of the great lights in our Educational Firmament and how I wish that someone would write the biographies of such men! It would be inspiring reading for us all. The next president was the then president of Calvin College, prof. the Rev. Henry Schultze. He served for 8 years, till 1946. Then came Richard Postma, well-known to the young people of our denomination as their Federal Director. These three it was my privilege to know quite well. The early death of the first two of them was a great personal loss. When Postma's term of office ended in 1947, the Big Change began in earnest.

Under five professional men, the Union was built up spiritually and principally, but the Union's service program was stifled by lack of funds. Mark Fakkema was not only boss in The Office; he was also the Man-on-the-Road, stumping up and down the country to make propaganda for the cause of the Union. It is simply tremendous the amount of work he did. On the platform he was an excellent figure; a marvellous speaker, his eloquence was a perfect match for his enthusiasm and conviction. I shall not forget the impression he made on our people in The Marsh. But I cannot forget, either, how he confided in me, "Brother," he replied when I complimented him on his speech, "Forgive me if it sounds like boasting, but this is the kind of response I have been getting fairly regularly wherever I have the privilege of addressing Our People." I said, "Well, isn't that encouraging? You sound as if you are tired of it."

"That is just about exactly the case," he answered. "You give our people a speech, You remind them of the Christian principles based on our Covenant convictions. They know all these things. They love to hear a speaker who expresses their faith in a somewhat fresh way. They give you a long and loud applause. Then they go their way again, and it's the same old way, just exactly as if nothing has been said."

Then he continued, "I have been getting more and more requests for speeches from other Christians. From Baptists, Methodists, and such. You know, we call them the Fundamentalists. They're mostly Arminian in their emphasis and outlook. As Christians, these people are becoming more and more dissatisfied with the public school. They are losing their children and they are worried. Now, if you want to see "Response" here is where you get it. It's amazing how enthusiastic these people are when I tell them about our system of Christian Schools. When a meeting is over, many of the people come to me openly weeping and they beg, "Mr. Fakkema, please help us to get such schools started." And they mean it. They're ready for action." And, after a silent pause, "I wish I had time to go and help them."

Well, the time came. The New Plans for Bigger Times required a re-organization of the full time Executive Office Staff and expansion of the Executive. Fakkema could not find the place to suit his capacities in this new set-up. His successes of the past few years in promoting a Christian School-Consciousness among "other Christians," such as the Orthodox Presbyterians, the Presbyterian U.S.A., Bible Presbyterians, Mennonites, Independents, Baptists, Friends, and Evangelical Free Church, had begun to bear fruit. At a convention of the National Association of Evangelicals, in Omaha, Neb., a National Association of Christian Schools was organized. Fakkema accepted the position of Educational Secretary which was offered him. He is there now and the organization has grown under God's blessing and Fakkema's guidance. In the summer of 1946, in the quietness of his little office in Chicago we had our last meeting before parting. His decision had not yet been made. It was hard for him to leave The Union which had claimed his total personality for 26 years. Our eyes were moist when we shook hands and commended each other to the care and guidance of our heavenly Father. I have not seen him since and correspondence had been scarce, mainly because we are both so busy. Happily, our friendship remains.

Fakkema's leaving to head the N.A.C.S., or rather, the fact that a new Christian School system had come into being, has had its influence on the course of the N.U.C.S. As long as the National Union was the only organized body, there was always the desire to reach outsiders and to bring them into our Calvinistic fold. There are among us, who believe that the Christian School should also function as a Missionary Agency, leading young children to Jesus as their personal Saviour. The majority among us, however, believe that our schools are specifically for the education of Covenant children. The difference is far from trivial; it stems from a different view of the Child-in-relation-to-God. To us, it is the Covenant relationship that must be met by our Covenant responsibility, guiding the development of children who are already in the Covenant. For the Evangelicals, or Fundamentalists, the emphasis is on the fact that the children are without God, and must be brought to Him; the aim is: their conversion.

In some places our people have tried to run their school society in full harmony, and on an equal-rights basis, with the Arminian-type of Christians. It always led to difficulties which could be solved only by compromise. I recall the case where a School with a fairly large segment of Evangelicals among its members, had invited one of our Grand Rapids minsters to speak at a Commencement Program. The dominee accepted the invitation and cheerfully travelled the 80-odd miles after an early supper. As he met with a few of the Board members, before he was to mount the platform, the Board thought it wise to remind him to "go easy on the Covenant Doctrine, because we have quite a few good (!) members who wouldn't go for that." Surprised, the minister asked a few questions but the Board insisted that "the Covenant Ideas were taboo in their circles". The minister's reply was, "Brothers, if I cannot speak on the Covenant in connection with Christian Education, I have nothing at all to say." And he returned to his home with his speech unspoken.

At the annual convention of the National Union in 1947, the president, Postma, in his opening address, reminded his audience of the fact that a "National Association" had now been established, a fact which he called "truly amazing and highly encouraging." Then he said, "We, of the National Union, from now on will continue our work especially to those who are of the Reformed persuasion, more particularly with the Christian Reformed, and the Presbyterian Churches. To those who hold with us the fundamental doctrines of the Reformed faith, and who believe that God has established with His children and their seed the Covenant of Grace, our appeal must go. We may not rest until every child of every Reformed home is enrolled in a Christian school of the Reformed type."

To return now to the Big Changes; In 1947 the Spirit of Big Business entered the Union. Happily, it did not replace the Spirit of Big Faith that had dominated the membership and their policy; rather it was Big Faith that God could also use Big Business in His Cause. The next three presidents were Big Businessmen, Jacob Van 't Hof, Herman Baker, with whom I had become well acquainted, and Harold Camping, whom I hardly know, except that he, too, has an excellent reputation for his zeal in matters of Christian Education. Other Big Businessmen were elected to the Union Board. As they looked around, they were amazed. Amazed that such a wonderful Cause was in such an anemic condition, financially, that it could not do the things it ought to do. They made up their mind that this would be changed. And so it was.

In the struggle-stage it went like this: "This is how much money. How can we get the most for it?" Sort-of-a drunkard's prayer-like. Now it was to be: Board to Executive, "How much do you need for what you want to do?" Exec. to Bd., "So much." Board to the People, "Come on fellows, we need, repeat, we NEED so much. See that we get it." Results?

The balance sheet of the N.U. showed, a year ago, a total of assets to the amount of nearly $ 125,000. The Income of the General Fund stood at a little over $ 55,000. You will want to know how it came? This way: from Church Collections about 18½ thousand dollars, from Society dues nearly $ 8,000. Special gifts over $ 1,600. From Associate and Contributing Memberships, almost $ 5,500. From Royalties $ 3,500 and from sales of publications some $ 17.500.

A word about "Associate Membership" and "Contributing Memberhip." Any person making an outright gift of $ 5 per year is an Associate Member. Any person giving $ 25 per year is a Contributing Member. I must urge every member of the Chr. Ref. Church to accept this as an obligation. No one should say, "Not interested." You ARE interested and here is one opportunity to show it. Do yourself a favour and put your finger under a small part of the total load. It's such a pleasure to help bear it. What else do you get for it? Not much. Find out. Send your 5-spot to the National Union. You'll hear from them.

Next week a further look at Finances.

Prinses Irene werd op 5 Augustus 21 jaar. Van de Federatie Goud en Zilver kreeg ze een fraaie ring, die ze hier aan haar moeder toont. De nu meerderjarige prinses is zeer sportief en blinkt uit in het skieen en paardrijden.

Op de markt zult U ons niet vinden. Wij verkopen artikelen waar U op vertrouwen kunt.

Meubelen, Appliances en Naaimachines

koopt U natuurlijk bij de vakman die ook repareren kan. Uw adres:

DE JONGENS VAN MAPLE LEAF:
JACK ROMKES en
HENRY VANDERVEEN

Maple Leaf

Sales and Service

Phone MA 8-2166
MA 8-8739

BOX 45 DUNDAS, ONT.

NAAR NEDERLAND

Bespreek tijdig Uw passage!! Ook voor familie overkomend uit Nederland. Alle inlichtingen:

VAN HERWERDEN TRAVEL SERVICE

741 King Street E. - OSHAWA - Telefoon RA 3-4471

Agenten voor HOLLAND AMERICA LINE en EUROPE CANADA LINE

Bespaar Uzelf tijd

BIJ OVERZEESE GELDZENDINGEN . . .

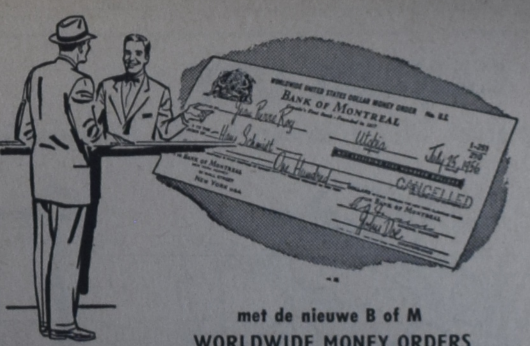

met de nieuwe B of M
WORLDWIDE MONEY ORDERS

Het kost U nu minder tijd dan ooit tevoren om geld overzee te zenden — als U B of M Worldwide Mony Orders koopt.
Deze money orders zijn speciaal ontworpen door Canada's Eerste Bank om de bediening te bespoedigen en U tijd te besparen als U haast hebt.

B of M Worldwide Money Orders zijn veilig, goedkoop — het laatste op het gebied van geldzendingen naar het buitenland. Het is een snelle, geschikte manier om bedragen tot $500.— in Amerikaanse valuta aan familie, vrienden of zakenrelaties overzee te zenden.

Doe Uw voordeel met deze nieuwe dienst in Uw plaatselijke kantoor van de Bank of Montreal. U bespaart Uzelf tijd en moeite met een B of M Worldwide Money Order.

"MY BANK" TO 2 MILLION CANADIANS B of M

BANK OF MONTREAL

Canada's Eerste Bank

SINDS 1817 WERKEND MET CANADEZEN UIT ALLE VOLKSLAGEN

"Ducks Unlimited"

(*Canadian Scene*) — Tachtig percent van het beste watergevogelte in Noord-Amerika, eenden en ganzen, maken hun nest in Canada, hoofdzakelijk in de prairie-provincie's Manitoba, Saskatchewan en Alberta. Noord-oost British Columbia en de North West Territories zijn ook geliefkoosde broedplaatsen.

Aan het einde der dertiger jaren veroorzaakte de snelle afneming van Noord-Amerika's eendenbevolking zoveel ongerustheid bij de natuurbeschermers, dat zij besloten iets te doen om de toestand te verbeteren. Vele vogels waren niet in staat hun jongen groot te brengen tot het stadium van volwassenheid vanwege de toenemende schaarste aan broedplaatsen in vroegere meren en moerassen in het midden Westen van Canada, die door de boeren drooggelegd waren. In andere gevallen hadden lange periodes van droogte of prairie-branden stromen en vijvers doen opdrogen, waar eerst eenden hun eieren in het riet hadden gelegd.

"Ducks Unlimited" is de naam, die een internationale groep natuurbeschermers aan hun programma gaf om een gunstige situatie voor een "eendenfokkerij" in Canada's prairie-provincie's te scheppen. De organisatie ging onmiddellijk aan het werk om Big Grass Marsh te herstellen, een gebied van 18 mijl lang en van 3 tot 10 mijl breed, dat circa 110 mijl ten Noorden van Winnipeg gelegen is. Hier werd het Delta Waterfowl Station gevestigd en het gekozen natuurreservaat, dat nu circa 50.000 acres omvat, is algemeen bekend geworden als Delta Marsh.

Door dammen van aarde op te werpen evenals andere van beton om de watertoevoer te regelen en vast te houden, door water van het ene moeras in het andere te pompen, werden de moerassen, waar de wilde eenden vroeger genesteld hadden, langzamerhand hersteld. De Delta employé's maakten ook rasters en omheiningen van gedroogd riet om broedende vogels beschutting te geven.

Het Delta Station is het centrum voor allerlei activiteiten. Deze lopen uiteen van wetenschappelijke bestudering van de broedgewoontes der vogels tot het ringen, dat iets over hun trek vertelt — zowel over de snelheid als over de afstand, afgelegd op hun tocht naar het Zuiden, nadat ze het Manitoba moeras verlaten hebben.

Ringen zijn naar Delta teruggestuurd, die aantonen, dat vele eenden en ganzen naar Centraal- en Zuid-Amerika vliegen, voordat zij neerstrijken. In de winter zet het personeel van Delta ook voederplaatsen voor de vogels op. Al dit werk wordt gedaan door een staf van ongeveer 65 vaste employé's, ofschoon er in de zomer hulp van studenten bij komt.

Dit werk van Delta, dat grotendeels gefinancieerd wordt door het Wild-Life Management Institute te Washington, D.C. heeft zo'n succes gehad, dat de Canadese regering bijna 1.300.000 *acres in Canada, bestaande uit land, dat van niet veel waarde voor de landbouw is, beschikbaar heeft gesteld voor gelijksoortig natuurbeschermingswerk.*

Aangezien dit uitgestrekte prairie-reservaat bijna drie provincie's breed is, zou het het grootste vogelreservaat ter wereld genoemd kunnen worden.

De Canadian Wild Life Service neemt ook deel aan het werk, dat door Delta gedaan wordt. Bovendien heeft het Delta Waterfowl Station met zijn programma voor natuurbehoud zo'n belangstelling teweeggebracht, dat het de hulp van vrijwilligers verkregen heeft, van wie velen boeren zijn in alle drie de provincie's, die de waarde van dit werk zijn gaan inzien. Tegenwoordig ploegen zij brandgangen om de eendenmoerassen op hun land om ze te beschermen tegen prairie-branden, en zij graven sloten om water in de moerassen te brengen. Als ze eenmaal uit het ei gekomen zijn, hebben de jonge vogels deze water-omgeving nodig, althans totdat zij leren vliegen.

Het Delta Station heeft ook de invoer van bisamratten bewerkstelligd. De bisamratten dienen om een te overvloedige groei van riet en waterplanten tegen te gaan, hetgeen kan belemmeren, dat de eenden er zich nestelen; tegelijkertijd biedt het vangen van bisamratten voor bont de boeren een gemakkelijke bron van extra inkomsten.

"Ducks unlimited' stelt alles in het werk om deze natuurlijke "eendenfokkerijen" op grote schaal tot stand te brengen. Haar einddoel is natuurlijk om tenslotte een programma voor natuurbehoud op te stellen, dat alle Canadese provincie's zal omvatten.

For the Farmers

Wintertarwe in Ontario.

Een goede oogst van wintertarwe mag men alleen verwachten van goed gedraineerde en vruchtbare grond, terwijl de keuze van de varieteit zeer belangrijk is.

Genesee wordt het meest aanbevolen voor zuidwest Ontario en bracht bij veldproeven twee tot vijf bushels per acre meer op dan Cornell 595. Genesee heeft een blanke korrel van goede kwaliteit en goed gewicht per volume, rood kaf en blank, middellang stro.

Cornell is een zachte, blanke wintertarwe met middellang stro, dat een neiging heeft tot legeren.

Richmond en Rideau zijn winterharde varieteiten. Richmond heeft blank kaf, blank, middellang stro en blanke korrels met een hoog gewicht per volume en goede meelkwaliteit. Rideau is ook een soort met blank kaf en blanke korrel en is de meest winterharde soort in Ontario, doch wordt niet geaccepteerd voor verwerking tot bloem; het is een voergraan.

Een roodkorrelige tarwe, Kent, dat in 1957 in omloop kwam, wordt aangeraden als een voergraan voor centraal en zuidwest Ontario. De opbrengst is in de meeste streken iets beneden die van Genesee.

Boomgaard schimmels.

Een vreemde grondschimmel die fruitbomen in de boomgaarden van de Okanagan Valley in British Columbia beschadigen, is een raadsel voor de geleerden. Maar ze hebben de strijd nog niet opgegeven. Er wordt geëxperimenteerd met chemische middelen om een bestrijdingsmiddel te vinden, terwijl tevens gezocht wordt naar fruitsoorten, die bestand zijn tegen de ziekte.

De schimmel veroorzaakt rot in de boomschors vlak boven de grond en infecteert tevens takken en onrijp fruit aan bomen, die gedurende lange perioden nat zijn door besproeiing en irrigatie.

Geen duiven in de barn.

Houdt de duiven buiten Uw barn — vooral wilde duiven, die als ongewenste gasten beschouwd moeten worden. Er is een grote kans dat van elke drie duiven er één is, die een virus draagt, welke longontsteking bij het vee (en bij mensen) kan veroorzaken.

Vooral jonge kalveren zijn vaak het slachtoffer. Ze worden besmet door het inademen van stof, afkomstig van gedroogde uitwerpselen of door het eten van voer met duivenmest er op.

Onderzoekingen door het Ontario Veterinary College hebben aangetoond, dat 35 procent van de gezonde duiven het virus meedragen. Blijkbaar zijn de duiven zelf onvatbaar voor deze ziekte. Bij proeven is gebleken, dat de ziekte heviger wordt, wanneer ze overgaat van het ene kalf op het andere. In vele gevallen volgt dan de dood binnen een paar dagen.

Zelfs mensen kunnen deze ziekte krijgen. Een boer, die duivenveren uit zijn farm opzocht om te voorkomen, dat het vee ze eten zou, kreeg longontsteking, vermoedelijk, omdat hij de veren in zijn broekzak stopte, waarin hij ook zijn zakdoek had.

Voeren met verstand.

Nettie was maar een korte tijd gust. Ze geeft 60 pond melk per dag. Om die productie vol te houden heeft ze ongeveer 14 tot 16 pond gemengd graan per dag nodig, maar ze krijgt maar 10 pond. Het resultaat is, dat Nettie's opbrengst terugvalt tot 40 pond per dag.

Neem nu Babs eens. Zij geeft slechts 25 pond melk per dag, maar ze krijgt evengoed tien pond graan, net als Nettie.

Weet U, dat U tien pond melk per dag extra kunt krijgen, zonder meer voer te geven? Halveer dan Babs' graanrantsoen en geef de extra vijf pond aan Nettie. Met een normaal rantsoen ruwvoer kan Babs waarschijnlijk haar productie op peil houden en nog in gewicht toenemen. Wat belangrijker is, dat Nettie haar hoge productie volhoudt.

Het punt waar het in dit verhaaltje om gaat, is natuurlijk, dat niet elke koe dezelfde hoeveelheid voer nodig heeft. En wanneer U de rij langs gaat en elke koe hetzelfde geeft, krijgt U niet de volle opbrengst uit Uw krachtvoer en niet de volle capaciteit van Uw koeien.

Dr. Bruce Stone, de Dairy Cattle specialist van het Ontario Agricultural College zegt: "Als ze allemaal dezelfde hoeveelheid graan krijgen, zal de goede melkkoe voor een poosje een goede productie geven en dan gewicht gaan verliezen. Daarna daalt haar productie tot het peil, waarvoor ze voeder krijgt. Aan de andere kant krijgt de slechte producent meer voeder dan nodig is voor de productie en neemt dan toe in gewicht. Een beetje extra gewicht voor de volgende lactatieperiode is wel goed, maar we willen haar niet te vet hebben."

Er is nog een ander punt, nl. dat de koe met de lage productie minder hooi en kuilvoer gaat nemen, als ze veel graan krijgt. Daardoor stijgen haar voedingskosten onnodig. Koeien met een hoge productie zijn echter altijd het voer waard om de productie op peil te houden.

Het kost geen hoofdbrekens om over te gaan op individuele voeding. U kunt het zonder papier en potlood wel uitrekenen.

Wanneer het ruwvoer van uitstekende kwaliteit is, kan een goede koe ongeveer 20 pond melk per dag produceren zonder bijvoeding. Om hoger productie te krijgen moeten geconcentreerde rantsoenen gegeven worden met graan of meel.

U kunt een goed idee krijgen van wat een koe nodig heeft, als U let op de productie. Wanneer het ruwvoer van gemiddelde kwaliteit is, moet U rekenen op 1 pond graan voor elke 3½ tot 4 pond melkproductie. Guernseys en Jerseys hebben wat meer nodig, ongeveer 1 op 3—3½. Bij goede kwaliteit ruwvoer kunt U met minder graan toe. Bij uitstekend hooi en kuilvoer kunt U rekenen op 1 pond graan voor 4 tot 5 pond melk bij Holsteins. Een koe die mager wordt heeft wat extra nodig en een die vlees aanzet mag wat op rantsoen gezet worden.

CANADA DRY

brengt altijd leven in de brouwerij

Als U op reis bent, vernieuwt de zuivere, koele smaak van Canada Dry Ginger Ale Uw lust tot avontuur. Als een "mixer" zorgt het voor de extra pit, die het genot van elke drank verhoogt. Laat de hele familie dikwijls genieten van Canada Dry — de Champagne onder de Ginger Ales.

CANADA DRY

Spreek uit:

Kennada Drai

VRAAG OOK UW LEVERANCIER NAAR EN GENIET VAN DE VELE HEERLIJKE ANDERE SMAKEN VAN CANADA DRY

FL-2

"Guide" Travel Bureau

G. Den Hartog

39 King Street - Aylmer, Ont. - Phone 1152

"VOOR ALLE ZEE-, LAND- EN LUCHTREIZEN"

Wij bezoeken U gaarne en verzorgen visa en paspoort vrijblijvend.

Huisadres:

R.R. 2, AYLMER - PHONE 437-R-58

Women's Page

Editor: Mrs. A. Wagenaar
67 Victoria St., Blenheim, Ont.

De Trein

Kort verhaal van J. Bilkes vertaald uit het fries

(Slot)

Het werd een Zondag van vreselijke opstandigheid voor Harm. Nog nooit had ik hem zo gezien en de kinderen huilden keer op keer. Ik zelf kon niet meer denken, alles verbijsterde mij en ik hoorde het razen van Harm als vanuit de verte. En diep, diep in m'n hart voelde ik onze schuld.

In die week raakten Harm en ik eerst oneindig ver van elkaar af. Er was een worsteling in hem begonnen, die ik alleen vanaf grote afstand kon volgen. In m'n later leven heb ik zo'n strijd ook meegemaakt en ondervond ik, hoe zwaar de overwinning te behalen was.

Ging het bij mij zelf zo veel lichter? Ik was verdoofd door de slag maar Harm zag het aan voor oppervlakkigheid. Het was voor mij een onmogelijkheid om dieper af te dalen en haast als een automaat leefde ik naast hem voort . . .

Op een nacht vonden onze handen elkaar wéér. Stijf hielden wij elkaar vast tot vroeg in de morgen. Er lag een lange weg achter ons. We hadden alles meegehad, alles ging altijd voor de wind. We hadden de moed van de jeugd en dachten een blijde toekomst tegemoet te gaan.

O ja, we rekenden wel met God, Hij hoorde erbij.

Toch was er een zekere armoede in ons hart, want we waren blind voor de betrekkelijkheid van alle dingen, van gras en bloem.

Harm durfde niet te bidden, *ik* durfde niet te bidden, toch lieten we niet los.

Een brief van mijn vader kwam als een koele dronk na een afmattende reis.

Zo boerden we verder en zonder woorden wachtten we tot de zon weer zou schijnen.

We ruilden de car voor een oudere, een '47-er, die kon het net doen voor ons.

Harm kon een nieuwe lening krijgen en toen kwam het verruimende gebed over onze lippen: staande te mogen blijven. Niet om farmer te blijven, maar om alle dingen uit Gods hand te willen aannemen.

Er was ook een avond, de kinderen waren net naar bed, dat ik zijn krulhaar vastgreep en z'n hoofd zo dicht tegen me aandrukte, dat het hem zeer deed.

Weet je wat we toen gedaan hebben?

Harm nam de Bijbel en ik las een kleine psalm, de honderdvijfentwintigste: Die op de Here vertrouwen . . . — Om Jeruzalem heen zijn bergen en *zo* is de Here om Zijn volk heen. De zon was opgekomen en wij huilden beide.

— — — — — — — — — — —

De Zondag van het tweede en laatste bedrijf.

Wij sloegen de kerk niet vaak meer over, die hier trouwens ook veel dichter bij was dan in Winnipeg. Maar wij deden het nu niet meer uit gewoonte of uit een onberedeneerd besef dat het nu eenmaal niet anders kon. Het werden rijke kerkgangen, want ze betekenden net zoveel hoogtijdagen na bange dagen en vaker vertoeven op de bergtoppen van geloof en overgave!

We waren de lange "winter" en de diepte weer door, een nieuw voorjaar lag weer voor ons en het zou dit jaar helemaal anders en beter!

De preek van die Zondagmorgen was daar eigenlijk een heraut toe! Wij dachten dat op deze Zondagmorgen, onze anders zo evenredige domine, zichzelf overtrof en soms leek het mij toe dat er ogenblikken waren dat hij daar op de stoel stond als een jubelende profeet des Heren. O ja, voor iedereen zijn rijke boodschap uitroepende, maar dan wel in het bijzonder voor Harm en mij!

Wij dronken zijn woorden van troost en sterkte in, en hadden geen oog van hem af. Hoogtepunten, die men vast moest kunnen houden voor later, voor zwakkere ogenblikken.

En wat ook zo wonderlijk was en tot ons sprak, was het bijbelgedeelte, dat ons die morgen uitgelegd werd. Het kon wel een fragment uit onze eigen strijd wezen. En dat hadden wij er voorheen toch nooit in gezien.

"En Hij zei tegen hem: hoe is uw naam? En hij zei: Jacob! Toen zei Hij: uw naam zal voortaan niet meer Jacob genoemd worden, maar Israël; want gij hebt met God geworsteld en met mensen en gij hebt overwonnen.

En Jacob vroeg en zei: zeg mij toch Uw Naam. En Hij zei: waarom vraagt gij Mijn Naam? En Hij zegende hem daar. En Jacob noemde de naam van die plaats: Pniël; want ik heb God gezien van aangezicht tot aangezicht en mijn ziel is behouden. En de *zon* ging op over hem, toen hij voorbij Pniël was —".

* * *

Op weg naar huis zat Harm als een blijde jongen achter het stuur; dan weer fluitend, dan weer neuriënde. Hij had nog nooit kunnen zingen, je hoorde z'n stem haast niet, maar vanmorgen scheen hij het maar niet te kunnen laten.

De kinderen zaten achterin te giechelen. De twee kleinsten waren onder de kerkdienst in de "basement" geweest onder toezicht, zodoende konden we allen met elkaar naar de kerk. 's Avonds konden we niet wéér met elkaar en dan zou ik alleen moeten, maar ik reed liever 's avonds niet bij donker. Willem was al twaalf geworden en begreep ook al wel, dat deze Zondag meer voor ons betekende dan anders. Hij kon ons soms zo ernstig en vragend aankijken en eens heb ik het hem uitgelegd, wat er in onze harten omgegaan was en wat we verloren en wat wij gewonnen hadden . . .

Opeens, we waren nog niet helemaal thuis, sloeg de motor af.

(Vervolg op pag. 8)

The Parson's Prayer

I do not ask
That crowds may throng the temple,
That standing room be priced,
I only ask, that, as I voice the message,
They may see the Christ!

I do not ask
For churchly pomp or pageant
Or music, such as wealth alone can buy;
I only ask that as I voice the message,
He may be nigh.

I do not ask that men may sound my praises
Or headlines spread my name abroad;
I only pray that as I voice the message
Hearts may find God!

I do not ask for earthly praise or laurel,
Or of this world's distinctions any part,
I only ask when I have voiced the message
My Saviour's heart!

R. S. C.

Libby's Sauerkraut

(Zuurkool)

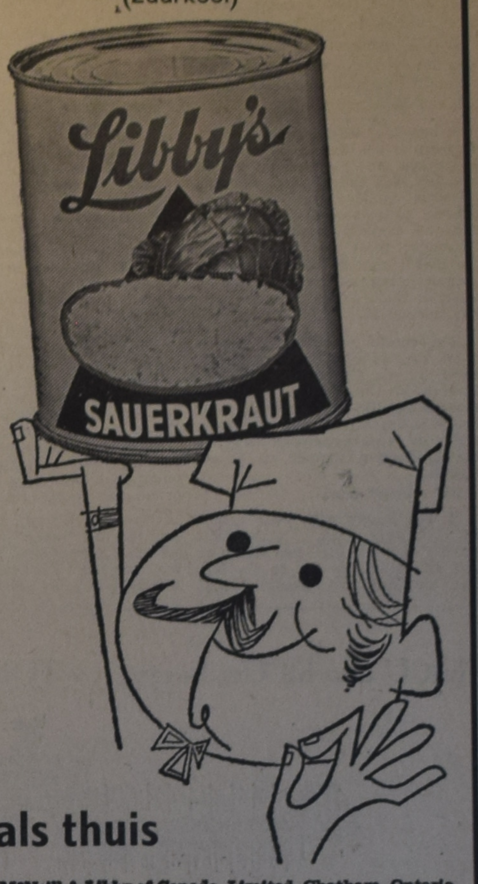

net als thuis

Libby, McNeill & Libby of Canada, Limited, Chatham, Ontario

ANNEKE JANS

Door

P. J. RISSEEUW

Een roman uit de jaren toen New York nog Nieuw Amsterdam was

KORTE INHOUD: Anneke Jans is na de dood van haar man hertrouwd met de predikant Bogardus, wiens leven ze deelt temidden van zelfzuchtige kolonisten en vijandige Indianen in de 17de eeuwse kolonisatie van Amerika. Het is een ruw primitief leven met veel openlijke zonden en lijfsgevaar.

(27)

— Ik heb gehoord dat hij al op 't Marktveld is gezien, zei tante Marretje. — Zijn knecht Ruprecht was er bij en de zwarte man met de zak ook.

Sijtje nam haar luit en de kinderen schaarden zich om haar heen.

Sinterklaas goed heilig man
Trek je beste tabbert an
Rijd er mee naar Amsterdam
Van Amsterdam naar Spanje
Appeltjes van Oranje....

Op dat moment werd het kindergezang onderbroken door een luid gebons op de deur.

Voorop kwam de goed-heilig man. Hij zag er prachtig uit in zijn vlaams fluwelen wambuis met geplooide kraag. Zijn kousen waren van gele zijde en op zijn schoenen had hij strikken. Zijn brede hoed was gepluimd met pauweveren.

De knecht Ruprecht was een vrolijke jonge man. Hij droeg over een rood hemd met wijde mouwen een gestreept jasje met een platte witte kraag. De brede rand van zijn hoed was omgebogen en versierd met struisveren.

Maar achter de goed-heilig man en achter Ruprecht met de zak gluurde het gelaat van de zwarte man die een bezem in zijn hand had en op zijn hoofd een puntige schoorsteenvegershoed droeg.

Bogardus zag met trots toe dat zijn oudste jongen zich aanstonds losmaakte van de meisjes en onbeschroomd op de kindervriend toeliep.

— Kun jij wel een versje opzeggen? vroeg de goed-heilig man.

Sara zag met verbazing de spanning aan op de gezichten van haar moeder en vader. Nu zij zelf meer dan een jaar getrouwd was en nog geen kind had, voelde zij plotseling een vreemde jaloezie in haar hart. — Foei, dacht ze, — ik ben een slecht mens.

Haar kleine broertje stond naast de goed-heilig man en keek even snel naar zijn moeder op, die hem bemoedigend toeknikte.

Sinterklaas, die goeden bloed,
Geef me een zakje vol suikergoed.
Niet te veel en niet te min
Smijt het maar de schoorsteen in.

Sijtje viel in met de luit en allen zongen:

Sinterklaas, die goede heer,
Hij komt alle jaren weer,
Met zijn paardje voor de wagen
Daar komt Sinterklaas aanjagen.

Toen opende de knecht Ruprecht de zak. Het leek wel een hoorn van overvloed. Peperhuisjes met suikererwten, herten van suikergoed, poppen, vogels en bloemen van speculaas, een werptol, een schoolbord voor Annetje, een stalen pen voor vader, een beursje voor moeder, zakdoekjes en kraagjes voor de meisjes en zoveel noten en vijgen dat de grond er mee bezaaid werd en groot en klein dooreen grabbelden.

De kleine Annetje had nu wel gezien dat de goed-heilig man niemand anders was dan oom Tijmen zelf.

Toen het gezelschap afscheid had genomen en zich in het voorhuis had ontdaan van hun vermommingen, bleek knecht Ruprecht een gast te zijn van oom Tijmen en tante Marretje. Hij heette Pieter Hartgers en was nog maar kort geleden met de Houttuyn aangekomen, om bij eerste gelegenheid naar Rensselaerswijck door te reizen, waar hij als assistent van Antony de Hooges benoemd was.

Anneke Jans nam zelf de gast onder haar hoede en bezorgde hem de lekkerste hapjes. De jongen stond haar aan. Marretje had er goed aan gedaan hem mee te brengen, want het gebeurde niet vaak dat er een burgerjongen uit Holland kwam. Als de patroon hem had uitgezocht om samen te werken met Antony de Hooges, kon je er van op aan dat er iets goeds in de knaap stak. Met welgevallen zag zij toe hoe hij zich verdiepte in het luitspel van Sijtje. — Onbeschroomd liet hij zich vinden voor het zingen van een Jock-versje: Dauw en donker zijn aan 't zakken, zon en hoenderen te kooi, alle gevels, alle takken, alle meisjes even mooi. Alle kaakjes even blozig, alle lipjes even rozig....

Catherine liet de jonge gast aan Sijtje over. Zij had de belofte van Lucas Rodenburg. Al dit dartele gespeel! Zij nam reeds de houding aan van een tot haar verstand gekomen jonge vrouw. Lucas was een màn, met wie zij straks naar Curaçao zou gaan. Deze Pieter Hartgers was nog een knaap bij hem vergeleken. Zoals Sijtje nog een groot kind was, al moest Catherine toegeven dat zij haar netten reeds wist te spannen. Het was een klein nest, dat met haar kwinkslaagjes een jongenshart in vuur en vlam vermocht te zetten.

☆

Het beviel Pieter Hartgers zeer goed in deze familiekring. Straks, op Rensselaerswijck, zou hij zich een bestaan veroveren. En over een jaar kwam hij dit vogeltje vangen.... dat stond bij hem vast.

Maar eer de maand december ten einde was, zaten de acht vertrouwensmannen bijeen en schreven in het geheim aan de Staten Generaal: "Wij zitten hier in het fort, mannen, vrouwen en kinderen en kunnen niet zaaien. Wij beschikken slechts over vijftig soldaten met weinig munitie. Het fort staat open voor de vijanden, die goed gewapend zijn met geweren. Wij zitten in grote moeilijkheden. Komt er geen hulp, dan zullen wij ons tot de Engelsen wenden, die niets liever zullen doen dan deze plaats bezetten. Ons fort is niets meer dan een molshoop; kom ons te hulp met mannen, geld en goederen."

☆

Al dat gevluchte volk gaf Sara handen vol werk in de apotheek. Hans zag met welgevallen dat zijn vrouw hoe langer hoe meer belangstelling begon te krijgen voor zijn werk. En het wonderlijke was, dat zij toch geen manwijf werd, waarvoor Anneke wel eens bezorgd was geweest.

Hans Kierstede mocht zich gelukkig prijzen een vrouw gevonden te hebben die niet alleen zijn bed deelde, doch met wie hij ook over zijn werk kon praten. Zij kon uren doorbrengen in de apotheek waar zij de timmerman rekken had laten maken voor de Delftse potten en vijzels. Vaak stond hij daar, staande bij het raam en lezend in de kruidenboeken.

Al spoedig had zij zelf de vrouwen te woord gestaan.

Aan Geerte Gooyer wier man te bed lag met hevige lendepijn, gaf zij een lik zalf mee met de wijze raad warm bier en boter te maken en hem te smeren waar 't hem smertte.

— Een lief mens, zeiden de vrouwtjes, die al blij waren dat ze niet door de chirurgijn zelf werden afgebekt.

Sara leerde zelfs adersteken (op iedere ader één prik, zei Hans, dan moeten ze rustig springen). Ze begon al gauw de middeltjes die het meest baat brachten op te schrijven.

Voor verkoudheid was 't Franse wijn met notemuscaat en oranjeschillen op een zacht vuurtje. Of kruidnagels roken en de neus er boven houden. Voor de hoest brandewijn uitbranden — suiker er op tot 't stroop werd, nog wat gember en dan maar opslikken. Sara en Hans waren wel zo wijs dat zij de geneeskracht van de meest geliefde huismiddeltjes niet in twijfel trokken. Wie als dokter een kwaad woord over het dierbare bevergeil zou zeggen, raakte zijn klanten kwijt. Iedere huisvader bewaarde wel ergens in de schuur, liefst in een beverblaas wat van dat kostelijke geil dat een remedie was voor schier alle kwalen. Het was goed voor doofheid, voor pleuris en voor de hik. Tezamen met water van Poley ingenomen bevorderde het de maandstonden en verdreef het met spoed de nageboorte. Het was grootmoeder Trijns meest geliefde geneesmiddel, voor voetenzucht, maagstoornissen, verstoppingen en buikpijn. Wie aan voetjicht leed moest beverlaarzen dragen. Bevergeil kon op honderd manieren worden ingenomen, maar toen Sara ontdekte dat Hans zelfs zo toegeeflijk was om beverwater te bewaren, smeet zijn aanstonds de stinkende beverblaas met een opgetrokken neus het raam uit.

— Bah, zei Sara. Hans gaf haar een knipoog. Hij beschouwde haar op sommige ogenblikken als medeplichtige.

Toch kon hij niet nalaten te zeggen dat een doktersvrouw nergens haar neus voor mocht optrekken.

Behalve bevergeil had grootmoeder Trijn ook nog andere beproefde remedies. Voor hoofdpijn zwoer zij bij een fijngemalen spinnekop in een doekje en dat op 't voorhoofd of op de slapen te binden. En als dat niet hielp een fijngemalen spinnekop tussen twee notedopjes op de kolk van het hart dragen.

(Wordt vervolgd.)

"Laat Uw licht also schijnen..."

Door Rev. D. N. Habermehl

Het pleidooi voor een wettelijke regeling van het ontslag, waar onze rubriek in het nummer van July 15th grotendeels mee gevuld was heeft heel wat reacties veroorzaakt; mondelinge, en gelukkig ook een paar schriftelijke.

Ik ben daar erg blij mee; het onderwerp is het waard, dat er over gesproken en geschreven wordt. Het feit, dat vaders van gezinnen, dikwijls zonder enige vorm van proces, zo maar van hun broodwinning beroofd kunnen worden, is zonder meer een wantoestand, die niet alleen de betreffende gezinnen aangaat, maar ook het werk in Gods Koninkrijk meermalen belemmert.

Een eerste schriftelijke reactie komt van de zijde van een predikant uit de Christian Reformed Church in Canada, een *vooraanstaande* predikant, geoordeeld naar het feit, dat zijn naam voorkwam onder de afgevaardigden naar de laatstgehouden Synode te Grand Rapids.

Hij schrijft o.m.:

"I was happy with your article in C.C. July 15th. That's what slavery is. I am glad you wrote as you did. May this not be the last word or deed. It is amazing that victims of this crazy situation in Canada are the last to admit its inherent injustice."

Commentaar overbodig.

★

Een tweede reactie komt van Mr. D. J. Stonehouse, Whitby, Ont., die hier ruimte krijgt voor zijn Ingezonden Stuk:

"Het was met klimmende verbazing, dat ik in C.C. van 15 juli 1960 het artikel las van Ds. Habermehl "Laat Uw Licht alzo Schijnen . . ." Hoe is het mogelijk, dat een domine, en nog wel een van de "Gereformeerde Gezindte" zulk een manke vergelijking kan maken van situaties in het Oude Testament en onze tijd. Ik wil Ds. Habermehl toeroepen: wij zijn geen slaven, maar vrije mensen. Waar haalt U het recht vandaan, ons te vergelijken met de slaven uit het Oude Testament? En is het ook Uw bedoeling, als een van ons besluit om voor de rest van zijn leven bij dezelfde werkgever te blijven, ons dan met een priem door onze oren te boren?

U vergist U: wij zijn geen slaven van de "bazen" en WILLEN ook geen slaven zijn, ook geen slaven van een Vakorganisatie. Het ene gevaar is zo groot als het andere. Het WAS zonde van het Liberalisme in de vorige eeuw om de arbeider uit te buiten. In onze eeuw is het tegenovergestelde het geval: het gevaar (en soms reeds de werkelijkheid) van een overmachtige Vakorganisatie, die zowel werknemer als werkgever tot slaven maakt. Wordt in Canada en ook in Nederland niet regelmatig propaganda gevoerd voor een verplicht lidmaatschap van een of andere Vakorganisatie? Waar blijft de vrijheid, als men zich om de een of andere reden niet wenst aan te sluiten? Moderne slavernij. In welk land met een goed functionerende Vakbeweging heeft de arbeider de vrijheid tot staken? Hij mag alleen staken op bevel van de heren bestuursleden van de organisatie. Moderne slavernij, zowel in Canada als in Nederland.

Het is mijn overtuiging, dat de misstanden op maatschapelijk gebied een gevolg zijn van de zonde, van werkgever, maar ook van werknemer. En het zou prachtig zijn, als Ds. Habermehl ons daarin kon voorlichten, alhoewel de misstanden nooit geheel zullen verdwijnen, omdat wij in een zondige wereld leven. Eveneens is het mijn overtuiging, dat we geen verbetering behoeven te verwachten in de richting, die Ds. Habermehl aanwijst. Die leidt onherroepelijk tot de voltooiing van een machtige Vakorganisatie, die vroeger of later een "Staat in de Staat" gaat vormen. Voor niemand zal het moeilijk zijn te zien, dat dit noodgedwongen moet leiden tot de almachtige socialistische Heilstaat, waar de arbeider alleen maar rechten heeft en geen plichten, en de werkgever alleen maar plichten, en geen rechten. En het eindresultaat: zulk een Staat van sociale gerechtigheid is een fata morgana, waarin noch werkgever, noch werknemer enig recht heeft. Zij allen worden slaaf van de Staat en Organisatie.

Mijns inziens is het enige middel (geen geneesmiddel,doch slechts hulp-middel): ons dagelijks werk getrouw verrichten, liefde tot onze naaste, ook tot onze werkgever, al is dat soms ontzettend moeilijk, en oog hebben voor onze plichten, en niet steeds maar eenzijdig over onze rechten spreken.

Nog een vraag: welke rechten heeft de mens eigenlijk? Volgens Ds. Habermehl hebben we allemaal RECHT op vrijheid, RECHT op arbeid, RECHT op zelfstandigheid, RECHT op loon na gedane arbeid, enz. Ik meende, dat zulks allemaal ONVERDIENDE ZEGENINGEN waren van onze Hemelse Vader. Als dat inderdaad allemaal RECHTEN zijn, dan hoeven we God er dus ook niet langer voor te danken. Neen, dat zijn geen RECHTEN, doch zegeningen. Wel hebben we een geheel ander RECHT, ook alweer onverdiend gekregen, nml. het RECHT om in Jezus' Naam aan God de Vader te vragen, of Hij ons vrijheid, zelfstandigheid, arbeid en loon wil geven, ons gehoorzaam en getrouw wil maken in ons werk, in onze plichten, niet om te trachten een hemel op aarde te organiseren, maar om mee te kunnen bouwen aan de volvoering van Zijn Raadsplan, het volmaken van het getal der gelovigen. Een berg van werk voor kerk, zending, school en evangelisatie.

Aan de Redactie mijn dank voor de plaatsruimte.

P. S. Dat de werkgever wel enige vrijheid heeft ten opzichte van de werknemer, moge ook blijken uit (het moeilijk te verstaan) Bijbelgedeelte Mattheus 20:1-17, De Gelijkenis van de Arbeiders in de Wijngaard."

★

Er is veel in deze brief, dat onze hartelijke instemming heeft. Ze is een doorgaande waarschuwing, om niet eenzijdig te zijn, het is waar, dat het kwaad van de eenzijdigheid altijd op de loer ligt wanneer je gaat spreken over sociale kwesties. En wie eenzijdig is, is onbillijk; en onbillijk mogen we niet zijn.

Mr. Stonehouse snijdt, bedoeld of onbedoeld, een paar interessante vraagstukken aan in zijn brief, die we heel vluchtig even willen bespreken hier. Ze betreffen de grondslag van Christelijk-Sociaal leven; willen wij ons daarvoor inzetten, zullen we het dus over deze grondlijnen eens moeten proberen te worden.

Misschien dat de opmerkingen hieronder wel weer reacties uitlokken, waardoor we aanleiding krijgen om dieper op de problemen in te gaan.

Een dergelijke procedure is precies in de lijn van de bedoeling van de Redactie van Calvinist-Contact, toen zij onze Sociale Rubriek instelde: mdeehelpen bij de ontwikkeling der gedachten en opinies over Christelijk-Sociaal leven; trachten, een lijn te vinden, waarmee wij het als Protestantse Christenen in dit land eens kunnen zijn; een basis verschaffen voor toekomstige Sociale activiteit in Christelijke zin. Onze "vluchtige opmerkingen" betreffen de volgende vraagstukken:

1. *Hebben wij iets aan de zgn. Burgerlijke Wetten van het Oude Testament bij het zoeken naar de grondlijnen voor Christelijk-Sociaal handelen?*

Wij moeten hier oppassen voor de twee uitersten:

a. *Biblicisme*: de voorschriften in de Bijbel moeten naar de letterlijke tekst worden opgevolgd. Een typisch staaltje van Biblicisme is bijv. de verdediging van de Slavernij op grond van het feit, dat er geen rechtstreeks Bijbelwoord tegen de slavernij is aan te voeren.

Volgens sommigen berust de wering van de vrouw uit de kerkelijke ambten ook op Biblicisme: een paar losse teksten uitspelen tegen de algehele lijn in de Schrift. Het zou zo kunnen zijn. Biblicisten loochenen elk leerstuk, dat niet direct in de Schrift wordt genoemd; het zijn de mensen van de "letter, die doodt".

b. *De opvatting, dat de Burgerlijke Wetten wel het geinspireerde Woord van God zijn, maar geen geldigheid meer bezitten voor ons, Nieuw-Testamentische Christenen.*

Ik vond deze opvatting zelfs in enkele Catechisatie-boekjes, die in de Chr. Ref. Churches vrij algemeen in gebruik zijn, o.a. in het Compendium Study Book, dat op gezag van de Synode is uitgegeven. Hierin wordt over de Ceremonial en Civil Laws opgemerkt: "These laws were meant for that day and that peculiar nation; they no longer apply to the New Testament period". En dat, terwijl Christus Zelf Zich meermalen op de burgerlijke Voorschriften beroepen heeft (zoals ook de Schrijvers van de Brieven in het Nieuwe Testament), en uitdrukkelijk gezegd heeft: Meent niet, dat Ik gekomen ben om de Wet of de Profeten te ontbinden, maar om te vervullen. Wie dan een van de kleinste dezer geboden ontbindt en de mensen zo leert, zal zeer klein heten in het Koninkrijk der hemelen; doch wie ze doet en leert, die zal groot heten in het Koninkrijk der hemelen.

Vergeten wordt dikwijls, dat de zgn. Zedenwet, de Tien Geboden, ook een Ceremonieel gebod bevatten (het Sabbatsgebod) en verschillende burgerlijke geboden (het vijfde tot en met tiende gebod).

Wij kunnen van geen enkel gebod in de Schrift zeggen: dat geldt niet voor ons. Het enige, dat wij moeten doen, is: zoeken naar de *zin* van de onderscheiden geboden. Wat bedoelde de Heere er mee te zeggen? Soms is die zin diep verborgen onder allerlei typische Joodse en tijdgebonden inkledingen en uitdrukkingen. Dat is vooral het geval bij de Ceremoniele wetten, en iets minder bij de burgerlijke wetten. Het is aan de Theologische wetenschap van de Hermeneutiek om ons daar de regels voor te geven. We doen het trouwens ook al zonder Hermeneutiek. Als er staat: Gij zult niet begeren . . . uws naasten ezel, zien wij er geen been in om daar te lezen: uws naasten Oldsmobile.

Op een dergelijke manier hebben wij in ons Pleidooi de vorige keer ook de daarin genoemde voorschriften uit het Oude Testament behandeld.

We hebben deze teksten niet zonder meer toegepast op de huidige situatie, we hebben ze ook niet krachteloos verklaard voor nu, maar we hebben de bedoeling van de Here gezocht en gevonden, en die bedoeling geldt nu nog, al zijn de omstandigheden inmiddels gewijzigd.

En die bedoeling bleek te zijn: de Here wil niet, dat de werknemer in volkomen afhankelijkheid leeft van zijn werkgever; maar integendeel, dat de werkgever zich verantwoordelijk weet voor zijn werknemer, ook als hij hem gaat ontslaan. Enzovoort; men leze het artikel er nog maar eens op na. Het wordt ook wel eens zo gezegd: de Grondwet van het Koninkrijk der Hemelen is: God en de naaste liefhebben. De Wetten van het Oude Testament en de Voorschriften in het Nieuwe zijn niet meer en niet minder dan geinspireerde toepassingen en illustraties van die Grondwet der Liefde; de Here leert ons er in, hoe die Grondwet in praktijk te brengen. Maar als illustraties blijven ze hun waarde en gezag behouden, ook in de tijd van het Nieuwe Verbond.

En daarom is het antwoord op bovenstaande vraag naar de waarde van de Burgerlijke Voorschriften in het Oude Testament: *deze Wetten hebben inderdaad nog steeds waarde en Goddelijk Gezag bij ons zoeken naar de grondlijnen voor Christelijk-Sociaal handelen.*

Indien ik de aangehaalde teksten niet goed begrepen heb en er verkeerde conclusies uit heb getrok-

(Vervolg op pag. 7)

Neem een abonnement op het bekende weekblad

E.B. elisabeth-bode

Goede artikelen en een mooi vervolgverhaal. Geïllustreerd met typisch Hollandse foto's. Kost voor een heel jaar slechts $ 2.20. Evangelisatie-commissies en kerkeraden krijgen bij aantallen aanmerkelijke reductie. Vraag inlichtingen aan het administratieadres: v. d. Valk Boumanlaan 61, Woerden - Holland

Sluit U aan bij Uw buren TORONTO 24 AUG. - 10 SEPT.

CANADIAN NATIONAL EXHIBITION

De Nationale Canadese Tentoonstelling voor 1960 — zestien spannende dagen, met nieuwtjes rijk aan verrassingen, warmte en gastvrijheid. De meest geschikte tijd om "U aan te sluiten bij Uw buren" van alle delen ter wereld.

BUITENGEWONE AVONDVOORSTELLING OP DE GROTE TRIBUNE

Beluister de wereldberoemde artisten, en internationale opvoeringen met meer dan 400 zangers en muzikanten in de geweldige avondvoorstelling op de grote tribune met het grootst draaibare toneel ter wereld. De voorstelling begint om 8.15 en vindt zijn climax met het meest daverende vuurwerk op dit continent.

PHIL SILVERS ... T.V.'s vrolijke sergeant Bilko met zijn troep met extra aangevuld programma, JON VICKERS de internationaal bekende zanger, zullen het evenement vormen van de magnifieke avondvoorstelling op de grote tribune van Vrijdag 26 Augustus tot Vrijdag 2 September.

VICTOR BORGE Beroemde Deense pianist en comediant treedt 's avonds op van Zaterdag 3 September tot Zaterdag 10 September.

VRAAGT NU SCHRIFTELIJK OM EEN BESTELFORMULIER VOOR VOORVERKOOPKAARTEN

EEN GALERIJ VAN LICHT — de schitterendste plek ter wereld. Lichtkaarsen van meer dan 60 voet op een boulevard.

EEN DIERENVOORSTELLING met clowns en acrobaten om U en Uw jong volkje in spanning te houden in de matinee voorstelling op de grote tribune. Maandag 29 Augustus tot Zaterdag 10 September.

CANADIAN NATIONAL EXHIBITION - TORONTO, CANADA - WOENSDAG 24 AUG. - ZATERDAG 10 SEPT. MET UITZONDERING VAN ZONDAGEN

Harry I. Price, Directeur - Hiram E. McCallum, Algemene Leider

REISBUREAU

Wilt U een trip maken naar Holland of Uw familieleden over laten komen naar Canada? Wij verzorgen Uw reis per SCHIP, VLIEGTUIG, BUS en TREIN.

Bel of schrijf ons voor ervaren en betrouwbare service.

VRAAG NAAR MEJUFFROUW v. d. SPEK

O. K. JOHNSON & CO., LIMITED

697 Bay Street, Toronto 2, Ont. Tel. EM 6-9488

HUIS MET COMMENSAALS

Door Wm. R. Rang.

Wie van de zomer een vacantiereisje heeft ondernomen, heeft kunnen opmerken dat het gelaat van Canada hier en daar aan het veranderen is. De steden die nog relatief klein waren toen wij dit land binnenkwamen een paar jaar geleden, groeien nu uit tot grote en uitgebreide plaatsen met highways en byways.

Er is overal groei en de wereldbevolking neemt zienderogen toe. De bungalows die overal als onkruid uit de grond omhoog schieten zijn barometers van onze nationale welvaart.

En nog is er iets vreemds te bespeuren aan deze woningen.

Om het eens raar te zeggen: het zijn geen woningen op Calvinistische grondslag. De slaapkamers zijn meestal maar drie in getal en niets te groot. Er is de zogenaamde 'master-bedroom' voor pa en ma. Dat is de grootste. En de andere twee zijn gereserveerd voor de zoon en de dochter. Want dat is immers het ideaal van de moderne mens? Twee kinderen, eerst een jongen en dan een meisje. En onder de bedreiging van het overbevolkt raken der wereld wordt als het ware het kleine gezin als ideaal en profetisch voorgesteld. Terwijl er in verschillende landen zoals India hongersnood bestaat en velen nauwelijks twee schamele maaltijden per dag kunnen genieten, wordt er door onze zuiderburen onder andere voorgesteld om niet in de eerste plaats voedsel beschikbaar te stellen, maar vooral ook voorbehoedmiddelen omdat anders honderd jaar van nu de States nóg voedsel aan India moet sturen en dat in veel groter hoeveelheden.

Dat is toch wel een treurige situatie. En ofschoon deze gedachte in de populariteits-wedloop tussen de heren Kennedy en Nixon nog niet naar voren is gekomen — en inderdaad is men bang om dit te doen — mogen wij er wel op rekenen dat, wanneer men in de States zich weer gaat bezighouden met de wereldpolitiek, er weer over deze aangelegenheid gesproken zal worden.

★

Intussen gaan wij door met het bouwen van te kleine en te dure huizen. Door die methode van bouwen komen verschillende van onze grotere jonge gezinnen overbevolkt te zitten of zijn zij de potentiële kopers van de oudere woningen.

Naar de Schrift beschouwen wij het groter gezin altijd nog als een zegen en niet als een last. Kinderen zijn het erfdeel des Heeren en de vrucht des schoots is een beloning, zegt de Psalmist. En terwijl er velen zijn die hun nieuwe kindje als een straf beschouwen, noemt de Heere het een beloning.

Ik heb me laten vertellen dat het in Nederland wel gebeurd is dat ouders een kindje weggaven en het lieten adopteren om het weer terug te eisen zodra het in staat was geworden om zelf de kost te verdienen en meer. Dan was de eerste periode van het kinderleven een straf, de latere periode een zegen. En dat kan natuurlijk niet.

Daar kunnen wij onze wijze hoofden over schudden en terecht. Daarbij kunnen wij de Bijbel ter hand nemen en terecht. Maar dan zijn wij splinterjagers en vergeten wij de balken. Want zelf nemen wij overal de Bijbel in de hand en analyseren wij de gebreken van een ander, kiften wij als broeders onder elkaar over theologische zaken waar we zelf geen bal van snappen, kleuren wij elkaar licht of donker, licht of zwaar, en voelen wij zelf het gewicht van de balk niet meer.

Een kind ter adoptie geven is een heidense zaak. Daar zijn wij het over eens. In het oude Griekenland was de geboorte van een dochter een schande en werd het kind vaak ter vondeling gelegd of als slavinnetje verkocht. Dan bracht ze tenminste nog geld op.

En onder ons horen wij wel dat de kinderen een zegen des Heeren zijn doch ook dat ze de nopjes van de kleren houden. En, zo zeggen we dan, dat wordt anders wanneer ze zelf gaan verdienen.

Precies hier ligt onder ons een kwaal. Op dit punt doen wij de Bijbel vaak dicht. En over deze zaak kunnen wij ontzettend boos worden en heftig van mening verschillen. En misschien maken wij er wel zo veel lawaai over omdat het de enige manier is om ons geweten te overstemmen.

Want wat is er vaak aan de hand?

Dit, dat ouders hun kinderen als melkkoetjes gebruiken. En dan is Vrijdagsavonds melkenstijd. Dan komt eerst Marietje thuis en legt haar paycheque op tafel: dertig harde dollars in de vijf-cent-store verdiend. En op de achterkant staat haar handtekening. Danke, zegt moeder. Daarna komt Klaas thuis die vijftig dollar verdiend heeft met het sjouwen van kruiwagens met cement. Ook zijn cheque gaat op tafel en weer zegt moe: danke. En uurtje later komt ook pa thuis. Die verdient iets meer, zestig dollar in de fabriek. Honderd en veertig dollar per week. Daarna moeten de chores gedaan worden, pa en Klaas gaan melken, moe en Marietje gaan met andere zaken aan de gang. En na hèt eten gaat de stoet 'up town', moeder voorzien van geld om de kruidenierswaren te kopen en Klaas en Marietje hebben allebei hun zakgeld gekregen. Een echt degelijk gezinnetje, zo te zien.

De auteur van dit artikel is voor de meesten van onze lezers al lang geen onbekende meer. Er zijn in de loop van de tijd reeds verscheidene artikelen van zijn hand in ons blad verschenen.

Uit brieven, die op deze artikelen binnenkomen, blijkt echter vaak, dat velen Mr. Rang niet persoonlijk kennen. Ook wordt hij nog al eens verwisseld voor een familielid, die in Nederland op onderwijsgebied een vooraanstaande plaats inneemt.

Het doet ons daarom genoegen hierbij een foto van Mr. Rang te kunnen afdrukken. *Red.*

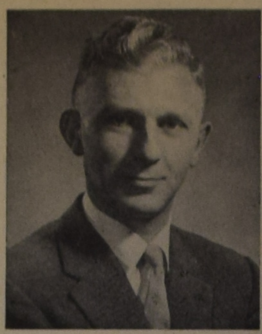

Wm. R. Rang

Maar o zo ver naast de Bijbel. De vader van Klaas en Marietje zal bepaalde teksten met wat moeite lezen en een bepaalde tekst maar overslaan. Dat is het woord waarin de Geest door Paulus zegt dat de kinderen niet schatten moeten vergaderen voor de ouders, maar de ouders voor de kinderen, 2 Cor. 12 : 14. En de grondtekst spreekt hier eigenlijk niet van vergaderen, maar van overhandigen, óverleggen.

Wanneer een jongen of een meisje van zestien jaar uit werken gaat en dat werk uitbetaald krijgt, is dat geld van hèm of van háár en het is ten ene male verkeerd om aan te nemen dat vader en moeder dat door middel van dat kind verdiend hebben.

Want het probleem snijdt veel dieper dan wij wel vermoeden. Wanneer ouders zeggen dat hun kind niet leren kan, om welke reden dan ook, en daarom gaat verdienen, voelen veel ouders dat dit kind ten achter is gesteld bij een jongen die doorleert en uiteindelijk dominee wordt of onderwijzer. Want, zeggen zij, mijn kind moest uit werken en kan nooit verdienen wat een gestudeerd persoon verdienen kan. En dat is zeer zeker waar wanneer de paycheque van het kind in vaders farm verdwijnt. Maar als dat niet zo is, is de waarheid van het gezegde aardig twijfelachtig geworden. Dat kunt u zelf wel uitrekenen. En het is zeer zeker twijfelachtig waar het predikanten en onderwijzers betreft.

Wanneer een kind om welke reden dan ook niet doorleren kan en daarom gaat verdienen, dan verdient dat kind zelf en voor zichzelf. En het doet het om daarmee, met dat geld, een toekomst op te bouwen die het niet veroveren kon omdat niet gestudeerd werd. En dat geld kan dan bestemd worden voor de uitzet als het een meisje is, of voor een farm, een zaak of ook een huis wanneer het een jongen is. En bovenstaande gedachtengang is volkomen ethisch en volkomen gereformeerd.

Maar ondanks al onze beweringen hebben wij nog niet afgerekend met de verschillende mogelijkheden die zich ten opzichte van dit gestelde kunnen voordoen.

Ten eerste wordt er door de lezers al aan gedacht of het dan wel goed is dat kinderen kostgeld betalen.

Daar is toch niets op tegen?

Daar is alles op tegen want onze kinderen zijn geen kostgangers. Kostgangers zijn mensen die de kost krijgen en die verder geen rechten de hunne kunnen noemen. Een kind is geen kostgangers in het huis zijns vaders. Dat wilde zelfs de vader van de verloren zoon nog niet. Een zoon is een zoon en een dochter is een dochter. Wij mogen deze ere-titels van onze kinderen maar niet aantasten door kostgangers van hen te maken. Een kind behoeft niet voor de kost te betalen, want daar staan vader en moeder borg voor zo lang zij leven.

Maar het wordt heel wat anders wanneer een kind bijdraagt aan de economie van het gezin. Want in dat geval is de achtergrond der gedachten heel anders. Dan zegt een kind, ja ik verdien wel, maar ik sta nog binnen het gezin en daarom geef ik mijn bijdrage aan dat gezin.

Kostgeld is plicht in de zin van "voor wat hoort wat".

Maar bijdragen is in de allereerste plaats een liefdedaad uit verantwoordelijkheidsbesef geboren. En dat zet de situatie binnen het gezin volkomen recht.

Er was eens een moeder die dat opeens inzag. En toen haar jongen haar op Vrijdagavond zijn 'kostgeld' gaf, weigerde ze zomaar. "Nee, dit is geen kosthuis, jongen, dat neem ik niet meer aan." De jongen stond even verbluft te kijken, draaide zich toen om en liep weg. Even later kwam hij weer en weer kreeg moeder het geld. Maar dit keer was het geen kostgeld: hij wist dat moeder het nodig had. Het was een vrije bijdrage geworden.

Wanneer wij een gezin met verdienende kinderen hebben, betekent dit nooit dat wij een huis met commensaals hebben.

Daarom moeten de kostgangers worden afgeschaft en de liefdebijdrage worden gere-institueerd. Dan moet ook het overhandigen van de verdienste worden afgeschaft en het kind een kans gegeven worden om zelf te sparen en te bouwen aan de toekomst.

Het aanbrengen van zulke veranderingen moge moeilijk lijken en een nederlaag voor de ouders. Doch eerder het tegenovergestelde is waar, het is een overwinning, een zegepraal.

En het is mogelijk omdat daar, waar liefde woont, de Heere Zijn zegen gebieden wil.

De Ruyter's Muisjes

KINDEREN ZIJN ER DOL OP

Imported by: VAN's Imp Ltd., P.O. Box 826, HAMILTON, Ont.

"Laat Uw licht alzo schijnen . . ."

(Vervolg van pag. 6)

ken, wil ik dat graag aangetoond zien door Mr. Stonehouse of elke andere lezer van C.C. Want het juiste verstaan van de Schrift gaat ons allen het meest aan het hart.

Uit Matth. 20 blijkt alleen maar, dat de handelwijze van de daarin genoemde heer heel *ongewoon* was en aller verzet wakker riep. Dat kwam, doordat men niet door had, dat deze heer God zelf was. En zo komen we vanzelf op het tweede:

2. *Hebben wij "rechten"?*

Ik heb hierover uitvoerig geschreven in mijn "Ons Dagelijks Werk", blz. 60 e.v. Om kort te zijn: tegenover God hebben wij geen rechten; zo gezien is alle loon: *genade*-loon, dat getuigt van Gods gunstige gezindheid jegens ons. Het is daarmee nog niet een *zegening*; het wordt ons pas tot zegen, als we Gods genadige hand er ook in *zien*, en het loon ons dichter bij Hem brengt. *Zegen* is niet een *economisch* begrip, dat in getallen valt uit te drukken (van dollars of kinderen), maar *Zegen* is een *godsdienstig* begrip; *Zegen* is niet het resultaat van het werk van je handen, maar het resultaat van de worsteling van je ziel.

Wij moeten niet meedoen aan de uitholling en materialisering van dit begrip "zegen", zoals we dat overal steeds weer ontmoeten, ook in onze kringen. We moeten ook hier blijven bij wat de *Bijbel* er onder verstaat.

Tegenover onze medemensen hebben wij echter wel rechten; onze verhouding tot God is een heel andere dan onze verhouding tot de medemensen.

De Bijbel ziet de verhouding mens-God als een *genade*-verhouding, maar de verhouding mens-mens als een *rechts*-verhouding. De mens mag rechten laten gelden tegenover zijn naaste, daar is de Bijbel vol van (vergelijk bv. Lev. 19:13; Deut. 24:14-15; Job 7:1, 2; Jer. 22:13; Mal. 3:5; Jac. 5:4). En is volgens de Bijbel zo ook een *recht* op loon: De arbeider is zijn loon waardig; Gij zult een dorsende os niet muilbanden.

Dit recht-hebben sluit de dankbaarheid niet uit. Omdat de rechtsregels in de Bijbel slechts toepassingen zijn van het Dubbelgebod der Liefde, in bepaalde concrete gevallen; hun *zin* is: de liefde tot de naaste. En die liefde moet van beide kanten komen: van de kant van de werkgever, die dus het loon op tijd uitbetaald; en van de kant van de werknemer, die dus dankbaar is. Zie verder hierover ook mjn boekje.

Toch is er een manier, die meer sympathiek aandoet, en stellig ook meer Bijbels is, om over deze dingen te spreken, dan in termen van het RECHT. Dat heeft Mr. Stonehouse wel goed aangevoeld. Dat brengt ons op het derde vraagstuk:

3. *Wat willen we eigenlijk? Een Socialistische Heilstaat? Vakbondsdictatuur?*

Natuurlijk niets van dat. Wij willen: *democratie van het Koninkrijk Gods.* Een "Pantomine van het Heil", zoals Prof. Hoekendijk het ergens uitdrukt. Wij willen ook in de sociale sector van het leven Christus' Koningschap laten uitkomen. Als wij dat proberen, wordt de heerlijkheid van dat Koninkrijk zichbaar voor de "heidenen"; velen zullen daar op af komen en met ons God verheerlijken. Dat staat ook in de Bijbel, en wordt door de geschiedenis van Zending en Evangelisatie steeds weer bevestigd: het is de heerlijkheid van het Koninkrijk van Christus, die de heidenen trekt tot het licht, en doet vragen naar God.

Dat willen wij. Het Koninkrijk der hemelen zichtbaar maken. Opdat de Koning eer ontvange.

En daarom gaat het toch eigenlijk niet om *rechten*, wanneer wij over sociale kwesties schrijven; het gaat ten laatste om de zichtbaarmaking van het Koninkrijk. Daarom is het onmogelijk, dat wij ons voor klasse-strijd zouden kunnen lenen: in het Koninkrijk ontmoeten rijken en armen elkaar en zijn de slaven vrij en de vrijen slaaf. Maar die zichtbaarmaking van Gods heerlijk Koninkrijk is juist een geweldige drangreden voor ons om ons met alle kracht te geven aan Christelijk-Sociale arbeid.

Het gaat ons daarin niet om werkgevers en niet om werknemers; het gaat ons om God. Dat alle mensen de heerlijkheid van Zijn heerschappij zien en Hem gaan verheeerlijken.

En daarom doe ik nu een schot op *U*. Daarom mag ook U zich niet onttrekken aan Christelijk-Sociale arbeid. Daarom moet ook *U* met deze dingen bezig zijn, en waar U alleen niet zo veel kunt bereiken, zich ook geven voor de Christelijk-Sociale organisatie. Dat is Uw roeping. Niet om die arme arbeiders er boven op te helpen, of de bazen te beschermen tegen Vakbondsdictatuur, maar om der wille van het Koninkrijk.

De Christelijk-Sociale Actie komt hier te staan *naast* Zending, Evangelisatie, kerk en school. Het moet gezegd worden, dat de meesten in onze kerken dit nog niet begrijpen. En dat de prediking in onze kerken hier ook wel eens enigszins schuldig aan kon zijn.

Maar kerken, die de Bijbel handhaven als Gods geïnspireerde Woord, en die de Heere liefhebben, zij kunnen niet anders dan bij nader inzien zeggen: ook *hier* wil God Zijn heerlijkheid aan de wereld tonen. En *wij* zijn door Christus aangewezen, om daarin Zijn instrumenten te zijn. Wie weigert deze Dienst?

* * *

De Redactie van C.C. plaatste een voetnoot onder mijn Pleidooi voor een Wettelijke Regeling van het Ontslag. We zouden deze noot kunnen beschouwen als een derde ingekomen reactie.

In dit onderschrift geeft de Redactie interessante gezichtspunten, waarover door mensen uit de practijk van het Vakverenigingswerk eigenlijk eens geschreven zou moeten worden. Het is niet mijn bedoeling geweest te zeggen, dat de werknemers in onze tijd het eenzijdig recht zouden moeten hebben, om alleen over het dienstverband te beslissen. Ik bedoelde (zie het artikel): er moet komen een medebeslissen van de werknemer over zijn ontslag. Zo goed als het aangaan van het dienstverband een tweezijdige handeling is, behoort ook het verbreken ervan tweezijdig te zijn.

En wat de remedie betreft: daar zouden onze Vak-mensen eens over moeten gaan studeren. Maar laten we het niet direct of bijna direct zoeken in de richting van uitbreiding van de Unemployment Insurance. Dat verbetert de situatie in werkelijkheid niets.

We moeten het meer zoeken in de richting van een voorzichtiger en wijzer personeelsbeleid; betere planning van de productie; accentueren van de verantwoordelijkheid van het Bedrijf voor zijn eigen werknemers en hun gezinnen, ook na verleend ontslag; en van medezeggenschap van de werknemers.

En laat k dan voor nu mogen eindigen met het bovenstaand woord van onze domine-synodelid: "May this not be the last word or deed".

Onze mensen zijn het waard.
Gods Koninkrijk is het waard.

* * *

UIT ANDERE BLADEN

In "EVANGELIE EN MAATSCHAPPIJ" (Kaderblad van het C.N.V., Holland) schrijft Drs. E. de Vries een goed artikel over *Ons werk en de Boodschap van het Rijk* (Juni 1960); in hetzelfde nummer eindigt M. Ruppert een serie artikelen over *Sociale Verzekering en Persoonlijke Verantwoordelijkheid;* zijn conclusie is, dat de Sociale Verzekering de persoonlijke verantwoordelijkheid *niet* bedreigt; hetgeen echter niet wegneemt (conclusie 5): "In deze tijd met zijn collectivistische tendenzen bestaat het gevaar, dat men de bestaanszekerheid uitsluitend langs de collectieve weg wil verwezenlijken. Er dient ruimte te blijven voor de beleving van de persoonlijke verantwoordelijkheid langs de individuele weg. Aan de sociale verzekering zijn daarom grenzen gesteld".

Goede woorden, ook voor Canada.

NETHERLANDS NEWS maakt melding van een aanbeveling van de Europese Economische Raad, dat Nederland zijn grenzen zal openen voor 20.000 Italiaanse arbeiders. De K.A.B. (Katholieke Arbeiders Beweging) hoopt dat de Nederlandse Regering de Resolutie zal opvolgen.

THE GUIDE (officieel orgaan van de CLAC) geeft het blijde nieuws, dat de CLAC te Kingston, Ont., namens een groep schilders een Collective Agreement heeft getekend. De Overeenkomst duurt een jaar. De besprekingen vonden plaats in een goede sfeer.

In THE LABOUR GAZETTE hamert de Canadese Minister van Arbeid, Hon. Michael Starr, weer op de noodzaak van Vakopleiding voor onze jongeren. Wie zijn kinderen hier van school afhaalt zodra dat volgens de Wet mag, levert hen over aan werkloosheid in de toekomst. Steeds meer zal het aankomen op SCHOLING.

De Minister van Arbeid uit dan zelf critiek op de huidige Vakopleiding in Canada en zegt, dat verbetering dringend gewenst is.

Wij hopen hier nog eens op terug te komen. Inderdaad maakt de Canadese Vocational Training een zeer verwarde en onoverzichtelijke indruk op wie gewend was aan de Vakopleiding zoals ze in Holland was opgezet (denk vooral aan die Ambachtsscholen in elke plaats van betekenis).

196 Parkview Cres.
Newmarket, Ont.

DUXBURY

TRAVEL SERVICE

Agent: TCA, KLM, Holland-America Line, Europe-Canada Line

BRAMPTON, ONT.

85 Main St. N. Phone GL 1-4280

Agent Canadian National Railway

1960 Ontario Sunday School Convention

The S.S. Convention of 1960 is an event of the past. This seems almost a pity when one considers the preparation and work that has been put into it. Brantford entertained us royally. You, who were not there, may take note that much was done for you to make this day a success. And so it was.

Both speakers, morning and evening, gave addresses that stimulated thought for action.

Rev. Schrotenboer occupied the open air platform in the morning. He spoke on the topic "Conversion of Church Sunday School to Evangelistic S.S." After having stated the S.S. original purpose, he challenged his audience with the evangelistic implications of this purpose. He raised the question of general concern that the S.S. might become a duplicate of church and school in religious instruction. Was it time for a change; a S.S. with evangelical emphasis, drawing those from outside the church? Two separate S.S.'s to serve the youth of the church and those outside, would be impractical, speaker concluded. The goal for both types were identical, children were to become confessing members of the church, and not merely pupils of the S.S.

Rev. Schrotenboer made several suggestions that might help the teacher to become more effective in his work. He emphasized the necessity of Teacher's meetings and stressed also the great importance of Christian personality. Speaker made his audience conscious of the fact that the task of the teacher would expand if the conversion of the S.S. took immediate effect, and that more workers, besides teachers, should be incorporated in the work of evangelization.

The discussion that followed gave added impetus to the challenge presented.

At noon we were called to a picnic lunch under the tree. The ground apparently had stimulated appetite, for the caterer ran out of sandwiches quite soon which gave the sweet tooth excuse to fill up with pastries.

A short period was allowed to explore the grounds or sit at the brink of the Grand River. The business meeting had encouraging results for the future. A constitution was adopted and Brampton was chosen host for next year's convention. The sectional meetings of the afternoon were limited to three, since some speakers had not arrived as yet. There was good interest in the topic, "Evangelistic Sunday Schools". Discussions were lively and keen.

A good turkey dinner was served at the Moffat Restaurant. John Kerssies was in charge of the table functions. He recalled some amusing tales from one of his professors at Calvin, the Rev. Dr. Spykman.

The Rev. Verbrugge from Chatham addressed us in the evening on Evangelistic Sunday Schools. Speaker had the unique introduction of greeting us as "Friends of the Bridegroom". He also appealed to our sense of humour when he said that he had "the distinct advantage of giving a speech after having had it discussed."

Speaker gave statistical proof of Synodical decisions for Evangelistic Sunday Schools. He showed how these decisions implied that the Covenant child is to be approached evangelistically, and the evangelistic child covenantally. His two main points were: the Covenant of the Gospel, and the Gospel of the Covenant. Since the Rev. Verbrugge's address was a complement to the Rev. Schrotenboer's lecture, he was asked to write it out for the press. As teachers we appreciate his readiness to do so, but the church as a whole too should peruse the contents. Can our Sunday School be used as an implement for evangelization?

Much credit for the success of the day goes to Mr. Peter Winter of Brantford. Registration, coffee, cookies, and the mystery trip to the park were all under his direction. The inspirational singing led by Fred. Vander Velde, and the solos and duets met with favourable response. We thank Mr. Winter and the Brantford people for the fine day they gave us, and we give praise to our God in tribute that He used us again for the glory of His Kingdom.

J. Visser.

"DE TREIN"

(Vervolg van pag. 5)

"Dat is me verleden week ook een paar keer gebeurd", zei Harm en sprong al naar buiten. De motorkap kwam omhoog en hij prutste aan wat draden en knopjes en floot nog altijd een deuntje. Niets kon hem vandaag meer van de wijs brengen. Ik startte en ineens deed het oude ding het weer. Harm sprong naast mij en ik stuurde het laatste eind, onderwijl Harm aan een stuk door ratelde.

Morgen zal ik hem eens goed onderhanden hebben, zei hij. Of de sparkplug of een van de cylinders is niet in orde, maar dat vinden we wel gauw uit. 'k Heb niet zoveel tijd morgen, je weet wat ik morgen van plan was . . . .

"Zul je dat dus wel doen?" vroeg ik weifelend.

"Wat? Die koe kopen? Meid, natuurlijk doen we dat. Er is weer wat geld en vanmorgen onder de preek wist ik ineens, dat het weer mocht, dat wij het weer proberen mogen".

" . . . Maar Jacob liep mank aan zijn heup", waagde ik.

"O ja, vrouwtje, ik weet het wel. Dat je, dat wij dat vreselijke van toen, die straf zal ik maar zeggen, ooit weer kwijt zullen raken? Dat is een wond, denk ik wel eens, die nooit helemaal weer dicht zal gaan. Maar een wond waar we *blij* mee kunnen zijn! Denk *jij* dat ook niet?"

"Ja Harm, maar je moet eventjes je handen thuis houden, want de weg is hier zo oneven en die motor is lang niet in orde. Hij kucht soms maar wat.

— — — — — — — — — — — —

Die middag na het melken kwam Harm naar mij toe. "Moet je eens horen", zei hij, net of hij wat verlegen was om het eigenaardige van zijn doen, "kunnen we vanavond wat vroeger eten dan gewoon? Dan wou ik na 't eten nog eens naar de kerk."

Ik moest hem even aankijken. Wat was er toch een hoop veranderd. Vroeger was *ik* het altijd die hem aan moest porren om ook eens weer aan kerkgaan te denken. Hij was er wel eens kwaad om geworden, zodat de verdere dag er door bedorven was "Best," zei ik, "ik zou wel mee willen, maar er moet *nu* iemand thuis blijven, he?"

De oudste hoorde het en vroeg direct: mag *ik* met daddy mee? Het is dan nog niet donker, mam!

We aten vroeg en die twee maakten zich klaar. Ik plooide de das een beetje netter om Harm z'n hals en toen zag hij mij ineens vol aan. Een stroom van genegenheid lichtte mij toe uit z'n ogen en hij zei zacht: "Het zijn vandaag alsmaar teksten die mij in de gedachten komen en ik dacht altijd maar dat ik geen jota van de Bijbel uit mijn hoofd kende!"

"En wat is het dan nu?" glimlachte ik hem toe.

. . . . Wat mij en mijn huis aangaat, *wij* zullen de Here dienen . . .

Ik kroop even dicht tegen hem aan. "En *nu* moeten jullie nodig weg, Harm, vertel me vanavond de hele preek maar."

Ik bracht hen naar de car. Harm was druk doende het oude ding te starten, maar dat wou eerst niet zo best. Eindelijk sloeg hij aan en voor het open raampje zei ik nog: "denk je om de tracks?"

"I do" grapte hij.

"Ja moeder", zei Willem, "dat is altijd *mijn* werk. Ik kijk wel goed uit!"

— — — — — — — — — — — —

Ik wil je alles schrijven, omdat je alles weten moet. Ook weten, dat het niet helemaal nacht in mij is, al valt het mij zwaarder dan ik gedacht heb, om je het laatste te vertellen.

Ik ben op het erf, naast ons huis, gaan staan. Ik kon ze wel nazien tot over de tracks. Maar zover zijn ze niet gekomen. Ik zag de scherpe lichtjes van de trein uit Toronto. Ik zag de oude Chevrolet blijven staan op de rails, de motor was zeker weer afgeslagen. "God!" riep ik, in de grootste vertwijfeling beide armen zo hoog als ik kon. Eventjes zag ik toen de deur aan Harm's kant open gaan. Maar deze korte rij van passagier-wagons was zo klein . . . Ik heb me omgedraaid . . .

— — — — — — — — — — — —

Later stond, een heel eind verder, het monster stil; allemaal verlichte vakken, grote en kleine.

— — — — — — — — — — — —

Nu moet je mij in je brieven niet vragen of ik niet weer met de kinderen terug wil gaan. Ik heb vader al geschreven en geprobeerd uit te leggen, waarom ik dit niet doen zal. Waarom ik zelf op deze plaats wil blijven wonen. Ik heb over onze teleurstellingen en over ons beider strijd geschreven; maar over deze laatste strijd kan ik je niets vertellen.

Ik dacht voor een moment, dat dit er veel dieper doorging dan Jacob ooit heeft gevoeld. Maar evengoed, door veel tranen heen is de zon van Gods nabijheid mij steeds hoger gegaan!

HOLLANDIA TRICO

droomtrico

****

****

KASTANJEBLOESEM, iets aparts, ideale pasvorm, rijke kant.

Verkrijgbaar over geheel Canada

Importeur:

JANKOK

WILLOWDALE, ONT.

ON YOUR WAY

" . . . But I press on, if so be that I may lay hold on that for which also I was laid hold on by Christ Jesus . . ."

Philipp. 3:12b.

AFTER THE HOLIDAYS

A few weeks ago Rev. Al J. VanderPol wrote a meditation about "Christian Vacationing" in this very column. I had just preached on the text he used, Mark 6:31, and I did so in conjunction with Philippians 3:12b.

" . . . But I press on . . .!" says Paul. Really, it seems to contradict the "vacation command": "Come ye yourselves apart into a desert place, and rest a while . . ." (Mark 6:31)

Jesus and Paul seem to contradict each other.

However, looking at it more closely I believe that with these two texts we stand squarely within the "field of tension" which is the coming Kingdom of Jesus Christ. Tension and relaxation, on and off, inhaling and exhaling . . ., it is all part and parcel of every day life. We work and we relax. We're on the job, busy, or, at home reading the paper or mowing the lawn. There is a week-a-day routine and there is the Sunday, the day of rest. Yes, this is the very rhythm of life. Six days shalt thou labor, and do all thy work, but the seventh shall be a sabbath unto Jehovah thy God . . .

It is the very rhythm of life, because God created six days and then He rested. He saw everything He had made, and behold, it was very good . . .

Between the two poles of Mark 6:31 and Philippians 3:12b we must live. Christian vacationing, relaxation "not vacant of Christ", but then . . . "I press on, if so be that I may lay hold on that for which also I was laid hold on by Christ Jesus . . .!"

I must press on, because the Kingdom comes with haste!

What a wonderful thing and what a great blessing will it be if we start the church's activities in this spirit after a few weeks! And not only these activities, but all our work. Pressing on toward the goal unto the prize of the high calling of God in Christ Jesus.

Blessed that servant whom His Lord shall find so doing!

J. G. Kunst.

WHITE ELECTRIC
84 Talbot Street — Telef. 289
AYLMER, Ont.
Radio's, Koelkasten, Fornuizen, Wasmachines, Lampen
Alle reparaties — Inruilen

Horlogemaker
J. SNIEDER
nu niet langer v/h John Broekstra, 3 Depot St., Grimsby, maar
Brock St., Smithville
2e huis vanaf Catharine Street. Zij die in Hamilton, Burlington en omgeving wonen, kunnen telefoneren naar: Hamilton LI 5-2500. Vlugge bediening.
Beleefd aanbevelend.

MANAGEMENT SERVICES
Grote en kleine
BEDRIJVEN
Boekhoudingen, Belastingen & Controle, Systemen & Analyses, Koop/Verkoop-service, Oprichting "Companies Limited & Partnerships". Hollandse/Canadese training en ervaring. Vertrouwelijke behandeling gegarandeerd.
J. BAKKER
117 Alhart Dr., Thistletown, Ont. CH 6-2739

Goede Boeken, Lage Prijzen
(Nederlands en Engels)
Bijbels, Psalmboeken enz. Kom en zie. Nu open voor het publiek.
Chr. Book and Magazine Centre
ANTON LAMMERS
36 Longwood Rd. (Hwy. 2)
Vlak bij Westdale Highschool (two blocks North of King St.), **Hamilton, Ont.**
Tel. JACKSON 2-1234.

Real Estate
JOHN STRUIK
CH 6-3998 24 hours service
Representing:
KEN WILES LTD.
1190 Weston Rd.
TORONTO RO 2-1191

Gaat U naar Holland ?
Profiteer dan van de
Nieuwe lage KLM tarieven
Toronto — Amsterdam — Toronto
ingaande per 1 October a.s.
17 DAAGS RETOUR Per Propeller DC 7-C **$370.60**
Per Jet DC-8 **$400.60**
ingaande 1 Mei tot 1 October 1960
Jet DC-8 $ 528.80. Propeller DC 7-C $ 492.80
Wendt U voor volledige inlichtingen tot:
C. STEENHOF
BROTHERTON'S TRAVEL SERVICE LTD.,
4848 Yonge Street, Willowdale, Ont.
Reservations for all
AIRLINES - STEAMSHIPS - RAILWAYS - BUSES - TOURS
CRUISES - HOTELS
Passport Service

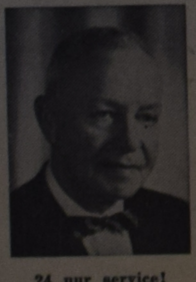

24 uur service!
Bel op:
CH 1-0811
Ons adres is:
43 CRANE AVE.,
WESTON, ONT.

Boeken van Prof. Ir. H. VAN RIESSEN

Maatschappij der toekomst	$3.25
Roeping en probleem der techniek . . .	.90
Op Wijsgerige Wegen	1.65
Verantwoordelijkheid in verval	1.50
Jeugdwerk onder de loupe	1.75
Twintig gesprekken met de jeugd	.75
Modern Thinkers - Nietzsche (Engels) .	1.25
The Society of the Future (Engels) . . .	4.95

Speelman's Bookhouse
7 LIPPINCOTT STREET E., WESTON (ONT.) - CH 1-0407

COMPARE - ANYWHERE en U zult ontdekken
Slager's Furniture Ltd. is toch Voordeliger
645 BARTON STREET EAST PHONE LI 9-9810 HAMILTON ONT.

Kerknieuws

CHR. REF. CHURCH

Beroepen te Chatham, Ont. B. Nederlof te Edmonton, Alta.

Aangenomen naar Edmonton (I), Alta, W. C. Boelkins te Grand Rapids, Mich.
Naar St. Thomas, Ont. L. Van Dellen te Racine, Wisc. (Ref. Church).

Bedankt voor Burdett, Alta, Cand. S. Vander Klay te Whitinsville, Mass.
Voor Chatham, Ont. W. D. Buursma te Munster, U.S.A.
Bedankt voor Truro, N.S. Cand. J. Nederhood te Melbourne, Fl.

REFORMED CHURCH

Bedankt voor St. Catharines, Ont. Wm. VandenBerg te Matlock, Iowa, U.S.A.
Voor Edmonton, Alta. J. Bekkering te Hamilton, Ont.

Beroepen te St. Catharines, Ont. R. M. Vandervoet te Bellflower, Cal. U.S.A.

IN MEMOMORIAN
REV. J. R. BRINK

22 Juli overleed te Grand Rapids Rev. J. R. Brink, 87 jaar oud, een veteraan onder de Home Missionaries in de Chr. Ref. Church. 28 gemeenten kwamen mede onder zijn leiding tot instituering waaronder ook in Canada. Aan de organisering van de gemeente Chatham had hij een werkzaam aandeel en een der laatste gemeenten was Wallaceburg. Velen zullen deze oude vriendelijke predikant in aangename herinnering houden.

Rev. S. Cooper die het beroep aannam naar New Zeeland zal 25 Aug. bevestigd worden in de Chr. Ref. Church te Chatham door Dr. G. J. Spykman, Prof. aan Calvin College voorheen te Blenheim, Ont.

BOWMANVILLE, Ont. Na ongeveer 16 maanden vacant geweest te zijn en na 10 beroepen uitgebracht te hebben, zal Vrijdag, 2 Sept. een blijde dag zijn voor de gemeente. Op die dag, des avonds om 8 uur zal de bevestigingsdienst gehouden worden om Rev. J. C. Verbrugge (Chatham) als predikant aan onze gemeente te verbinden. Bevestiging door Rev. J. Hanenburg, Holland Marsh.
Rev. J. Van Harmelen zal de dienst leiden en Rev. A. W. Schaafsma zal de bevestigingspredikatie houden. De gehele dienst zal in het Engels zijn.
Intrede op Zondag 4 September. Des morgens Engels en des avonds Hollands.

Grateful to the Lord we announce the birth of our daughter

CAROLINE ELIZABETH

a sister for Bert, Ralph and Robby.

Born July 30, 1960.

Mr. & Mrs. H. Huizinga.

7132 Minotola Ave., Malton, Ont.

JOHN ZANDBERG
en
PEARL BLOKSMA

geven, mede namens wederzijdse ouders, kennis van hun voorgenomen huwelijk, waarvan de voltrekking zal plaats vinden D.V. op Woensdag 24 Aug. 1960 in de Chr. Ref. Church te Smithers om 8 uur n.m. door Rev. L. Tamminga.

Telkwa, B.C.

E. M. Jaarsma's
Kolen en Olie Haarden

zijn

NA DE ZON —
DE FIJNSTE WARMTEBRON

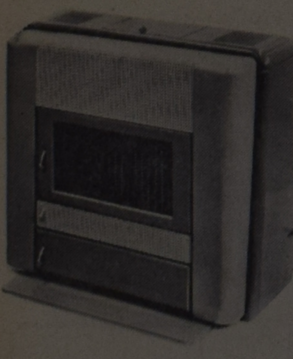

EMJ Clovis Kolen

Netto cap. 55.000 B.T.U.

Een prachtige moderne haard. Luchtdicht (stofvrij) afgesloten deuren en raam. Het grote raam geeft U een prachtig gezicht op het brandend vuur. Ongelooflijk goedkoop aan brandstof.

Wij leveren franco tot aan Uw dichtstbijzijnde spoorwegstation in Canada.

Levertijd 4 tot 6 weken.

Inlichtingen bij de importeur:

L. Kouwen

258 Weir Street N.
HAMILTON ONT.
Tel. LI 9-5715
Na 5 uur.

Bijbels naar Cuba

Cuba en zijn revolutionaire regering onder Fidel Castro kan niet klagen over gebrek aan belangstelling. De kranten staan er vol van. Wat echter niet in de krant stond, maar wat van zeer groot belang kan blijken te zijn, is wat Mr. John Vander Boom, Canadian Director of the World Home Bible League ons dezer dagen vertelde. De regering van Cuba heeft namelijk toestemming gegeven aan de World Home Bible League om 20.000 Spaanse Nieuwe Testamenten te verschepen naar Cuba, zonder invoerrechten. Deze toestemming kwam geheel onverwachts en de mensen van de World Home Bible League zijn Gode erg dankbaar voor deze verrassing.

In allerijl zijn nu de kisten gepakt om deze testamenten te verzenden, doch dit betekende dat zij genomen moesten worden van de partijen, die voor andere gebieden bestemd waren. De Bible League staat nu voor de noodzakelijkheid om heel spoedig nieuwe Spaanse testamenten te drukken. Dit kan, want de Bible League beschikt zelf over het zetsel om deze te laten drukken, hetgeen echter zal moeten gebeuren in een hoeveelheid van 100.000, teneinde de kosten zo laag mogelijk te houden. Niettemin staat men nu voor de moeilijkheid, dat zeer binnenkort ongeveer $ 22.000 nodig zal zijn. Mr. Vander Boom vroeg ons daarom onze lezers op te wekken, te bidden voor het werk van de World Home Bible League, en in het bijzonder voor deze onverwachte gelegenheid.

Dezer dagen wordt een circulaire verzonden, die eveneens bij de meesten van onze lezers zal komen. In deze circulaire wordt een beroep gedaan op al degenen, die de verspreiding van Gods Woord een warm hart toedragen, om de gelden voor deze actie bijeen te brengen. Mr. Vander Boom, die speciaal belast is met het werk in Canada, zal moeten zorgen, dat uit ons land een bedrag van $ 5.000 komt. Wij geven dit bericht in vertrouwen door. Het moet toch met inspanning van alle krachten mogelijk zijn, om dit bedrag bijeen te brengen? Vijf duizend dollar is voor een land als Canada niet zo veel. Het lijkt ons zelf mogelijk, dat uit de kring van onze lezers dit bedrag gemakkelijk kan worden bijeengebracht. Indien U daarom een dezer dagen deze circulaire ontvangt, maak er dan meteen werk van en zend Uw gift zonder uitstel op. Niemand onzer zal willen, dat door ons uitstel anderen van het Woord van God verstoken zouden blijven.

Op 22 Augustus hopen wij met onze ouders

HEINO BOER
en
NIESINA BOLKEMA

hun 30-jarig huwelijk te herdenken.

Dat de Heere hun bewaarder mag zijn, een schaduw aan hun rechterhand in al hun levensdagen, is de wens van hun dankbare kinderen.

Jarvis:
Sandra en Bert Strobosscher.
Waterdown:
Ann en Henry Groen.
Port Dover:
John.
Jarvis:
Clarence & Gerdie.
Port Dover:
Henk.
Wilma.
Tina.
Keith.
En kleinkinderen.

Port Dover, Ont.
R.R. 2.

Wooden Shoe

vraagt voor spoedige indiensttreding

DAME

In staat zelfstandig te werken en goed met publiek om te gaan in winkel. Brieven met bijzonderheden, welke vertrouwelijk zullen worden behandeld aan 858 King Street West, Hamilton, of Tel. JA 2-4932 of Winona: TW 4-1379.

HIGH SCHOOL STUDENTS

REGISTRATION of all High School Students at the
HAMILTON DISTRICT CHRISTIAN HIGH SCHOOL
will take place in
MOUNT HAMILTON CHRISTIAN REFORMED CHURCH
on Upper Wellington Street near Stone Church Road East,
Hamilton, Ontario,
September 6, 1960 at 9 a.m.

The registration fee will be $ 5.— for each student.
Classes are scheduled to begin at 8:50 a.m. Sept. 7, 1960.
A complete book list will be available at time of registration.
All books can be bought at the Christian High School.
For further information write to
HAMILTON DISTRICT CHRISTIAN HIGH SCHOOL
R.R. 3, HANNON, ONTARIO.

BOEKBESPREKING

"DE BOSGEUZEN MET DE BLAUWE SJERPEN"
door W. Ter Horst
Uitgave Kok, Kampen

In Canada is het gewoonte om mannen met 'boys' aan te spreken. Wanneer drie oude mannen van tachtig jaar oud elkaar ontmoeten, heet het "Hello, jongens".

'De Bosgeuzen met de blauwe sjerpen' is een jongensboek voor knapen van twaalf tot tachtig. In de rubriek 12—16 kunnen we zo'n prachtverhaal niet onderbrengen, want dan doen we de lezers tekort.

Dit verhaal speelt in de tijd van Alva en voert ons door verschillende plaatsen van Nederland. Spanning en avontuur wisselen elkaar af in een tempo dat zich aanpast bij de snelheid van de moderne mens: er zijn geen ellen-lange beschrijvingen of betogen en de acties zijn heftig en hard. In het verhaal ontmoeten we prinsen van Oranje, watergeuzen en bosgeuzen en overal vinden we de Bijbel.

Moeders, wanneer uw jongens van 12 tot 80 nog Hollands lezen kunnen, doet u ze met dit boek een groot plezier. Dan wordt het binnen een jaar nog wel stuk gelezen ook.

R.

Adresveranderingen

Het komt vrij geregeld voor dat wij berichten van adresverandering ontvangen van de "Postmasters", welke achteraf incorrect blijken te zijn. Wij vinden het daarom beter om deze niet meer in behandeling te nemen, doch alleen die adresveranderingen aan te brengen welke de betreffende abonnees zelf aan ons opzenden.

Wilt U er dus vooral om denken, zodra U gaat verhuizen, dit direct even rechtstreeks aan ons door te geven? Vriendelijk dank voor Uw medewerking.

DE ADMINISTRATIE VAN CALVINIST-CONTACT.

Het behaagde de Here tot Zich te nemen onze geliefde vrouw, moeder, behuwd- en grootmoeder

TEETJE GOEDEGEBUURE,
geb. BLOEMENDAAL,

in de ouderdom van 67 jaar.

Het leven was haar Christus, het sterven gewin.

P. A. Goedegebuure
N. Feddes—Goedegebuure
J. Feddes
Truus
Jan

Canada,
Dundas, Ont., R.R. 2.

12 Augustus 1960.

Op een beef farm, omgeving Ingersoll, kan geplaatst worden een
EXPERIENCED FARMER
Huis met 4 vertrekken. Hoog loon. Inlichtingen bij Charlie Klomps, R.R. 2, Mossley, Ont. Phone Harrietsville 4 R 5.

Wanted:

A RIDE

from London, Ont. to Grand Rapids on the 5th or 6th of September. Write to Miss R. Korver, R.R. 1, Consecon, Ont.

Van Delft's Bookhouse

Het van ouds bekende adres voor al Uw boekwerken.

Bijbels, Psalmboeken, Kinderbijbels, Studieboeken, Woordenboeken, Romans, Muziekboeken, Gramofoonplaten, Wandteksten, Voordrachten, Samenspraken.

Vraagt prijslijst.

223 Hess Street, Hamilton, Ont.

WILLEM G. POOLMAN

advocaat
notaris
meester in de rechten

330 Bay St., Toronto 1, Ont.
(hoek Bay/Adelaide St.)
tel.: EM 3-1334
's avonds HU 1-8283

NEDERLANDSE EN CANADESE RECHTSADVIEZEN

Verhuizen, voordat de school begint?

Hier is Uw kans!

North Yonge slechts $1000.— down, goed onderhouden 6 kamer bunga[illegible], 6% N.H.A. hypotheek.

West End $1000.— down, vlak bij transportatie en winkels, slechts 1 hypotheek.

East End $1500.— down, 6 kamer huis, garage, opnieuw geverfd, gemakkelijke afbetalingen.

Weston. $2000.— down, 6 kamer vrijstaand huis, in een goede omgeving, met bomen, garage.

Vraagt vrijblijvend en gratis advies van:

GERRIT BROOS

Vertegenwoordiger van
HARVEY KEITH, Realtor
181 Eglinton Ave., East, Toronto.
Tel. Zaak: HU 7-3333,
Thuis: BA 5-5139.

New-Way Bargain Store

In onze afdeling voor gebruikte meubels hebben we de volgende bargains:

Een 9 cu. ft. Refrigerator, 2 jaar oud, $ 139.95
Diningroom suite: 6 stoelen, uittrektafel en dressoir (als nieuw) $ 79.95
40" Electric Range, prima conditie $ 59.95
Gebruikte Refrigerators vanaf $ 59.95
Gebruikte Easy Washer, als nieuw $ 69.95
Gebruikte Thor Washer, als nieuw $ 79.95
Hollandse Diningroom, 6 stoelen, uittrektafel en een schitterend dressoir, was gekocht voor $ 550, gaat weg voor $ 350.—
Losse Stoelen, per stuk $ 4.—
Kitchenset, was gekocht voor $ 125.—, gaat weg voor $ 50.—

Onze grote Augustus-Opruiming in de NIEUWE meubelen is in volle gang, dus weest er als de kippen bij!!!

NEW-WAY

Furniture and Appliances

1109 Main St. E. - Phone LI 9-1032

Waar U zaken doet met Martin Slager.

Open iedere avond tot 9 uur.

Boeken van Prof. S. U. ZUIDEMA

Van Geloof tot Geloof		$1.25
Ons Gebed		1.75
Baanbrekers van het Humanisme		4.25
Denkers van deze tijd (3 delen)		
(15 denkers uit	deel I	4.10
de 19e en	deel II	3.05
20e eeuw)	deel III	3.45
Modern Thinkers - Kierkegaard (Engels)		1.25

Speelman's Bookhouse

7 LIPPINCOTT STREET E., WESTON (ONT.) - CH 1-0407

Greenhouses Business

We are pleased to offer this in A1 condition, well-kept property for sale. Here you have 3 greenhouses, 50 x 20' each and a 15 x 15' showroom. Workroom 100 x 10' with full basement. Two greenhouses are heated by forced air oil furnace.

There is a 7-room house with grade A oak floors, living room with electric fireplace, diningroom, 2 bedrooms with built-in beds, room for third bedroom upstairs, 4 piece bathroom, kitchen with breakfast-nook and built-in refrigerator. Electric hot water tank. Lawn furniture and power equipment go with the property. Beautifully landscaped.

Asking price $ 23.000 with a fair downpayment.

For more particulars call

JOHN KUIPERS

Representative Brantford PL 2-1682 or write % R. M. Gervan, Realtor, 258 Colborne St., Brantford, Ont.

C. Gordon Todd Ltd.

Real Estate - Hamilton

stelt U hierbij in kennis, dat de heer

Abraham van den Bergh

als speciaal Dutch representative bij hen in dienst is getreden. Mr. van den Bergh heeft vele jaren ervaring in alle phasen van real estate en zal ook U gaarne van dienst zijn.

Tel.: JA 8-6336
LI 9-5076 (residence)

418 Main Street East

CLASSIFIED ADS

ARE EASY
AND NOT EXPENSIVE

Pay your advertisement when you send it in. See our standard-rates below:

Birth-announcements	$ 2.50
Engagement-announcements . .	$ 2.50
Marriage and anniversaries . . .	$ 3.50
Notifications of death	$ 3.50

"For Sale" and "Want" advertisements up to 40 words $ 2.00. Every word more 5¢. For "letters under number" $ 0.50 extra.

Send your payment together with your ad to:

Calvinist-Contact
Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

Mr. and Mrs. Jack De Haas announce the marriage of their daughter

GLADYS
to
Mr. KLAAS DYKSTRA,

on Wednesday the twenty-fourth day of August, nineteen hundred and sixty, at three o'clock in the Grace Christian Reformed Church of Cobourg, Ontario.

Rev. A. Rumph officiating.

Future address:
84 Concession Street,
Bowmanville, Ont.

Dinsdag, 2 Augustus overleed in zijn Heer en Heiland onze geachte tweede voorzitter:

Mr. J. GROENEWOLD,

in de ouderdom van 58 jaar.

De Here heeft ons veel in hem gegeven. Dankbaar gedenken wij zijn arbeid, welke hij als ouderling van onze gemeente in getrouwheid heeft verricht.

Sterke de Here de diepbedroefde familie. Matth. 10:32.

Namens de kerkeraad van de Chr. Ref. Church te Duncan, B.C.,

L. T. Schalkwijk, praeses.
A. Van Huizen, scriba.

ORGELS

voor huis, kerk of school, kleine en grote. Prijzen vanaf $ 48.—. W. Braam, Orgelhandel en Reparatie, 15 Queen St., Georgetown (Ont.). Phone TR 7-9764.

Wilt U een
FARM of een HUIS
kopen in
HAMILTON en OMGEVING?
Bezoek of schrijf
JACK BYLSMA
REAL ESTATE
1607 King St. East, Hamilton, Ont.
Tel. LI 9-3894

Wij hebben altijd farms te koop.

PERSOONLIJK CONTACT

vermijdt uitgebreide correspondentie, hoge kosten en tijdverlies in belangrijke kwesties met Uw zakenrelaties in Holland en verdere Benelux landen.

Laat ons, door middel van nieuwe service, in UW opdrachten met UW richtlijnen deze besprekingen voeren. Vraagt inlichtingen omtrent tarieven en verdere bijzonderheden onder no. 1311, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

Wanted: Capable person to help with

HOUSEKEEPING

in doctor's home, near Halifax, four children, ages 13, 9, 4, 1. Own room with T.V. Excellent wages to right person. References required. Write Mrs. S. C. Fuller, Bedford, Nova Scotia.

HOLLAND MARSH, Ont. Christian School will be in need of a

QUALIFIED TEACHER

for grade 1 & 2 or for grades 3, 4, & 5 starting September 1, 1960. Each classroom will have less then 30 children. Please send applications to Mr. C. A. Radder, R.R. # 2, Newmarket, Ont.

The Dundas Christian School will be in need of

1 PRINCIPAL and
1 TEACHER

to teach grades 1—8. School terms commencing Sept. 1, 1960. Send applications to Mr. B. de Jong, P.O. Greensville, Ont.

Te koop wegens sterfgeval:

BAKKERIJ EN
4 KAMER SUITE

Geschikt voor een jong echtpaar om een eigen zaak te beginnen. Tevens een blacksmith shop in een goed farm district.
Brieven aan: Box 223, Rainy River, Ontario.

Welke bibliotheek stelt

100 HOLLANDSE BOEKEN

in ruil tegen 100 andere Hollandse, in goede staat. Geen teruggave der boeken gewenst. Gelieve te schrijven naar Mrs. C. Pool, 219 Belmont Ave., Pembroke, Ont.

HOE U UW WAARDEVOLLE PAPIEREN VEILIG KUNT BEWAREN

Het is gevaarlijk om Uw paspoort, geboortebewijs, naturalisatiepapieren, testament, verzekeringspolissen en andere waardevolle documenten thuis of op kantoor te bewaren. Zij kunnen worden gestolen of verloren gaan door brand of onachtzaamheid. Bewaart ze veilig — waar U ze altijd kunt vinden — in een privé SAFE DEPOSIT BOX op Uw naam bij de Royal Bank. Het kost minder dan 2 cent per dag! Informeert omtrent deze dienst bij het dichtstbijzijnde filiaal.

Wij betalen U 2¾ % rente uit op Uw spaargelden

DE ROYAL BANK OF CANADA

Uw plaatselijk filiaal — groot of klein — wordt beschermd door de totale activa van de Royal Bank, die de 4 milliard dollar overschrijden.

RECEPT VOOR BLINKENDE KACHELS:

U kunt zelf Uw 'stove cleaner' maken die veel beter en veel goedkoper is dan wat U kunt kopen. Het verwijdert zwart, hard korstig vet en brandplekken als bij toverslag.

U doet het zo: Los 2 tablespoons (heaping) Gillett's Lye op in ½ cup koud water in een glazen jampot. Roer in een ander schaaltje 1 afgestreken tablespoon bloem in ½ cup koud water. Voeg dit langzaam onder aanhoudend roeren toe aan de Lye oplossing.

Smeer dit op de kachel (niet op verf of aluminium) en laat het een uur of twee zitten. Was het dan grondig af met water.

Dozijnen van tijd en geld besparende tips verkrijgbaar in een GRATIS boekje van 60 pagina's. Schrijf aan: Standard Brands Ltd., 550 Sherbrooke W., Montreal.

(Adv.)

U WEET NIET,

welke kruidjes U gebruiken moet als U lijdt aan een of andere kwaal. Gelukkig weten wij dat wel en wij mochten reeds 32 jaren lang de lijdende mensheid van deze wetenschap doen profiteren! Onze successen met onze geneeskruiden zijn ongelooflijk groot, ook in schijnbaar hopeloze gevallen.
Laat de moed niet zakken, er is een grote kans op genezing ook voor U! Meldt Uw ziekte en klachten aan ons.
Voor Canada uitsluitend volle kuren (9 mnd.) à $ 15.00 bij vooruitbetaling.
Meldt Uw ziekte en klachten aan

Kruidenhuis "FLORA"
Westersingel 40. Groningen. Ned.

TE KOOP:

200 Acre DAIRYFARM, 12 miles van Oshawa, gemoderniseerde barn, cement silo, machineloods, bulkcooler. Goed huis met badkamer, furnace, hardwood floors, heet en koud water. Vraagprijs $28,500 met $5000 down. Vee en Machines ook ter overname.
Voor inlichtingen: J. F. De With, Realtor at Newcastle. Phone 3341.

FARMS FOR SALE

in the Collingwood, Ont. area, 90 miles north-west of Toronto.
Prices: $5.000 to $13.000.
General farming, dairy, beef, fruit, cash-cropping. Excellent opportunities.

Some jobs available for men and women.

Write to Mr. William G. Groot, Clerk, The Collingwood Christian Reformed Church, 199 Hurontario St., Collingwood, Ont.
Phone 1481 R.

Vacationing on the Wasaga Beach or in the Blue Mountains? You are heartily invited to our church-services, 10 A.M. and 2.30 P.M.

Voor goede prijzen en vlugge opruiming van Uw dood vee
Telephone (collect)
Ancaster MI 8-3939
GEORGE LUNSHOF

H. VAN PELT'S
Religious Bookstore
717 Talbot St. St. Thomas, Ont.

Berkouwer. —	The Triumph of Grace in the Theology of Karl Barth	$4.95
idem	Divine Election	$4.50
idem	Faith and Perseverance	$4.—
idem	The Person of Christ	$4.—
idem	General Revelation	$4.—
idem	The Providence of God	$3.50
idem	Faith and Justification	$3.—
idem	Faith and Sanctification	$3.—

Also available in Dutch!!

GAAT U VERHUIZEN?
U behoeft geen risico te nemen als u een verhuizer kiest. Alle verhuizers zijn NIET hetzelfde.
Neem een
United Van Lines
"Quality Move"
Dat is veilig, prettig en zonder zorgen. Telefoneer ons om een begroting.
FIDELITY
VAN & STORAGE
LIMITED
Peter Van Dijk, Hamilton
Bus. JA 7-9256
Res. JA 8-5333

Gaat U naar Holland?
Reis per Holland-Amerika Lijn
Famous for Service
J. VANDER VLIET
304 Dundas St. W. - Telef. 4641
TRENTON, ONT.

Boek Nu Voor Uw Reis Naar Holland
Koops Travel Service Groepsreis

Vertrek 1 October van Montreal	Aankomst 1 October in Amsterdam
Vertrek 17 October van Amsterdam	Aankomst 17 October in Montreal

RETOUR: U.S.-DOLLARS **$ 338.60** per persoon

MET GRATIS TICKET NAAR PARIJS EN LONDON

Bezoek aan Parijs en London bij voldoende deelname op 11 en 12 October onder deskundige geleide.

Vraagt volledige inlichtingen bij:

KOOPS TRAVEL SERVICE
HET GROOTSTE NEDERLANDSE REISBUREAU IN CANADA
Shopping Centre, Postbox 176, Burlington, Ont.
Kantoor Donderdag- en Vrijdagavond open tot 9 uur en Zaterdag tot 6 uur. Tel. NElson 4-1813 (dag en nacht). en WAlnut 2-6413 (voor Toronto en omgeving).

Verdien een boek

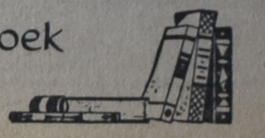

Het kost U niets om in het bezit te komen van een aantal mooie en goede boeken. U behoeft alleen het gesprek op Calvinist-Contact te brengen, als U op bezoek bent bij familie of vrienden, die ons blad nog niet lezen. De rest is niet moeilijk. De enige bepaling is, dat U tegelijk met de opgave van het nieuwe abonnement het abonnementsgeld van $ 4.00 opstuurt.

Onze lijst van Premieboeken

Voor 1 abonnee:

L. H. Stronkhorst,	Kinderen der Mensen
A. M. Briggs,	Het is mijn broeder
Jouke Brouwer,	De nieuwe Aarde
M. E. 't Hart	Woningruil
Henk Krijger,	De witte duiven
P. Terpstra,	De kleine Residentie
M. A. M. Renes—Boldingh	Het Licht wint (Kerstverhalen)

Ook als premie beschikbaar een van de volgende "Pocket books" uit de z.g.n. Boeketreeks van Uitgeverij J. H. Kok.

HERLEEFD VERLEDEN door Prof. Dr. A. Sizoo.
JOHANNES CALVIJN INSTITUTIE
DE APOCRIEFE BOEKEN, deel 1
Herdruk volgens de oorspronkelijke uitgave van Jacob en Pieter Keur. 254 bladzijden.
DE APOCRIEFE BOEKEN, deel 2. 1?7 bladzijden.
HET CALVINISME (Stonelezingen), door Dr. A. Kuyper.
DE CHRISTENREIS, door John Punyan.
LUTHER'S WERKEN.
DE HUMOR VAN DE BIJBEL — Ds Okke Jager.
DE CHRISTINNENREIS — John Bunyan.
MENSEN RONDOM JEZUS — Dr. J. H. Bavinck.
MOEILIJKE KINDEREN
HEL EN HEMEL VAN DACHAU — Ds. J. Overduin.

Voor 2 abonnees:

Arjen Miedema	Gesprekken met Gabriel
S. P. Akkerman	Grint
Dr W. M. Kruseman	De wonderwereld der biologie
W. W. Reys	Nederland zoals het was - zoals het is
P. W. [illegible] Steinz	De wonderwereld der beeldende kunst

Voor 3 abonnees:

Landverhuizers, door P. J. Risseeuw.
Trilogie in één band. 1. Vrijheid en brood
2. De huilende wildernis
3. Ik worstel en ontkom

Geert Dammers, door Aart Romijn.
Trilogie in één band. 1. De achtergrond
2. Het wonder der jaren
3. Het leven is goed

ABONNEMENTSFORMULIER

Hierbij geef ik op als abonné van Calvinist-Contact

Naam ....

Post-adres ....

....

Aangebracht door: ....

Naam ....

Post-adres ....

....

Aanbrengpremie: ....

Zendt dit formulier met het abonnementsgeld ad $ 4.00 in cash/money-order/cheque (bij cheque 15 ¢ extra voor bankkosten) naar "Calvinist-Contact", Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

Aan:
Calvinist-Contact, Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

ADRES VERANDERING

NIEUW ADRES:

Naam ....

Post-adres ....

....

....

OUD ADRES:

....

....